லால்—முதல்தர வைர வியாபாரிகள்
R. M. 916. 216, சைனுபஜார் ரோட், சென்னை.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 18] விபவஹு—வைகாசிமீ [ஸஞ்சிகை

பத்ராதிபர்:—ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்.
வருஷசந்தா ரூ. 3.] *May 1928* [ஸஞ்சிகை 1க்கு அணு 6

ஸ்ரீ:

விஷய ஸூசிகை.

1. சாஸ்த்ரமும் அதன் ப்ராமாண்யமும்—வேதாந்த சிரோமணி
ஸ்ரீ. உ.வே. தோட்டாலம் வேணுகோபாலாசார்யர் 213
2. ஸம்சயோச்சேதிநீ ஸமர்த்தநம்—ஸ்ரீ. உ.வே. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாசார்யர்,
ந்யாய சிரோமணி 224
3. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் வார்ஷிக் மஹாஸங்கம்— ... 227
4. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:— 231
5. ஸ்ரீ வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம்:—ஸ்ரீ உ.வே. வாஸுதேவாசார்யர் ... 145
6. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்:—ஸ்ரீ. உ.வே. வித்வாந் புத்தங்கோட்டகம்
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் 49

விற்பனைக்குத் தயார்

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்நம் விலை அணா		0	10	0
ஸ்ரீ ஸத் சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன்)	,,	0	14	0
ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானம் (தமிழ் வியாக்யானத்துடன்)	,,	0	8	0
ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் வைபவம்	,,	0	4	0

காரியதர்சி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

மெடல்கள் பெற்றதும், ரிஜிஸ்டர் நெ. 329, உள்ளதுமான,
எப்பொழுதும்

C. B. S. ராவின் சர்பத்துகளையே

உபயோகியுங்கள்.

குளிர்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்கக்கூடியது. உண்மையானது.
உத்திரவாதமுள்ளது.

நன்னாரிவேர் புட்டி ரூ. 1—8	லெமன் ,, ,, 1—8	பாதாமி ரூபா
அஞ்சி ,, ,, 1—8	ரோஜா ,, ,, 1—12	1—12

குழந்தைகளுக்கான கைகண்ட மருந்துகள்.

கோரோஜனை மாத்திரை (100 கொண்ட) புட்டி 1-க்கு 12 அணா
கஸ்தூரி மாத்திரை ,, ,, 8 அணா.

வியாபாரிகளுக்கும் தக்க கமிஷன் உண்டு.

தயாரிப்பவர்:—

C. B. ஸ்ரீனிவாச ராவ், ஆயுர்வேத வைத்யர்,
92, வெங்கடாசல முதலி தெரு, மீர்சாஹிப்பேட்டை,
ராயப்பேட்டை, P. O. மதராஸ்.

மதுராந்தகம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கம்——விபவஹு சித்திரை ஸ்ரீ

18C784

ஸ்ரீ:

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—வங்கீபுரம் ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்ய.

ஸம்புடம் 18.] விபவ ஹு, வைகாசி மீ [ஸஞ்சிகை 8

ஸ்ரீஹரிவதந்கஹதம் தராயுவனம் மவிகாமனாவராம்பரம் தயாதே ।
வவாராடகஹயாவர்தாநநாப்ஜே விஜயஸவெ ரதிரஸ்து மெதாவதா ॥
[ஸ்ரீ பாகவதம். 1-9-23]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சாஸ்த்ரமும் அதன் ப்ராமாண்யமும்

(முன் தொடர்ச்சி 179-ம் பக்கம்.)

(வேதாந்த சிரோமணி தோட்டாலம் ஸ்ரீ. உப. வேணுகோபாலாசார்யர்.)

பௌத்தாதிகளின் ஸ்ம்ருதி ஏன் அப்பிரமாணம்.

அந்த வேதத்தை அநுஸரித்து ப்ரவ்ருத்தமானபடியாலும் அப்படிப்பட்ட வைதிகர்கள் பரிக்ரஹித்திருப்பதாலும் ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளும் அப்படியே பிரமாணமாகும். ஆகையால் தான் பௌத்தன் முதலிய ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸத்யவசநம் பூததயை முதலிய சில அம்சங்கள் வேதாநுஸாரியா யிருந்த போதிலும், பிரத்யக்ஷ சுருதி விரோதம் ஜாஸ்தியாகக் காணப்படுவதாலும், வைதிகர்களின் பரிக்ரஹ மில்லாததாலும், வேதத்தின் பிராமாண்யத்தை அங்கீகரியாதவர்களாலேயே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், அக்கிரந்தங்களில் வேத ப்ராமாண்யத்தை நிரஸ

கம் பண்ணியிருப்பதாலும் அவைகளுக்கு லுப்தமான வேதபாகங்களை மூலமாகக் கல்பிக்க வொண்ணாது. ஆகையால் அவைகள் ஸர்வாத்மனா அப்ரமாணமேயாகும். இதனால் அவைகளும் ஸ்ம்ருதியாகையால் ப்ரமாணமாகாவாவென்பது அஸங்கதமாயிற்று.

ஸ்ம்ருதிகளில் பரஸ்பர விரோதத்தில் நிர்ணயம்.

பொதுவில் ஸ்ம்ருதிகளுக்குள்ளே பரஸ்பர விரோதமுண்டாம்போது 'மந்வர்த்த விபரீதா து யா ஸ்ம்ருதி: ஸா ந ஶஸ்யதே' என்று மனுஸ்ம்ருதியுடன் விரோதமுண்டானால் மற்ற ஸ்ம்ருதி அநாதரணீயம். இதர ஸ்ம்ருதிகளுக்குள் விரோத முண்டாகுமானால் வைதிகர்களின் பரிக்ரகம் எதற்கு ஜாஸ்தியிருக்கிறதோ அதை யொட்டி நிர்ணயம் செய்து கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது மற்றொன்றுக்கு வேறு தாத்பர்யம் கல்பிப்பதோ அதற்கநுகுணமாக இதை நயிப்பதோ செய்யவேண்டும். இது மாத்திரமன்றிக்கே அதிக்ருதாநதிக்ருதங்களுக்கு விரோதமானால் அதிக்ருதம் பிரபலமாயும் அநதிக்ருதம் துர்பலமாயுமாகும். அப்போது துர்பலத்திற்கு பாதமுண்டாகும். அதாவது ஸ்ரௌதத்திற்கும் மற்ற ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் விரோத முண்டானால் யஜ்ஞாநுஷ்டான காலத்தில் ஸ்ரௌதம் பிரபலம். கால நிர்ணய விஷயத்தில் ஜ்யௌதிஷம் பிரபலம் என்றிவ்வாறு கண்டுகொள்வது. அவ்வாறே சுருதி ஸ்ம்ருதிகளுடன் விரோதிக்கும்போது ஆசாரம் மாத்திரம் அநாதரணீயம்.

வேதத்துடன் பாஞ்சராத்ரத்திற்கு விகல்பம்.

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரங்களுக்கு மட்டும் சுருதியுடன் விரோத முண்டாம்போது தேச, கால, அதிகாரி அவஸ்தைகளின் பேதத்தையிட்டு விகல்பமே சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் யாதொரு படியாலும் தோஷ ஸம்பந்த மில்லாமை யென்பது வேதத்துடன் இதற்கும் துல்யமான படியால் வேதத்தில் பூர்வோத்தர விரோதம் வந்தபோது விஷய வியவஸ்தை சொன்னபடி பாஞ்சராத்ர வேதங்களிலும் விஷய வியவஸ்தை சொல்ல வேண்டுமே யல்லாது பரஸ்பரம் பாத்ய பாதக பாவம் கல்பிக்க இடமில்லை. வேதத்தில் ஒருக்காலும் புருஷ ஸம்பந்த மில்லாமையால் வக்தாவின் ஸம்பந்தத்தால் வரக்கூடிய தோஷம் அணுவேனும் எவ்வாறு இல்லையோ, அவ்வாறே பாஞ்சராத்ரத்திற்கும் வக்தாவின் ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகக் கூடிய தோஷமொன்றுமில்லை. ஏனெனில் வேதத்தை அபௌருஷேயமென்றங்கீகரித்தபடி பாஞ்சராத்திரத்தை அபௌருஷேயமாக அங்கீகரியாம லிருந்தாலும் மற்ற ஸ்ம்ருதிகளைப்போல் இவைகள் கர்மவஸ்யர்களான புருஷர்களால் செய்யப்பட்டவைகளல்ல. பின் என்னவென்றால் அவாப்த ஸமஸ்த காமனும் ஸர்வஜ்ஞனும் ஸத்ய ஸங்கல்பனும் பரம

காருணிகனுமா யிருக்கிற நாராயணனால், கேவலம் நம் போன்றவர்களின் விஷயத்தில் தயையால் ப்ரவர்த்திதமானவைகள். ஆகையால் மஹா புருஷனுடைய ஸம்பந்தத்தையிட்டு பௌருஷேயங்களேயானபோதிலும் ஒரு படியாலும் தோஷகந்த மில்லாமை யென்கிற காரணத்தை முன்னிட்டு இவைகள் வேத துல்யமே யெனலாயிற்று. வேதம் எவ்வாறு ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் முன்னிருந்த ரீதியாலேயே ப்ரத்யக்ஷத்தில் கண்டு அப்படிப்பட்ட ஆநுபூர்வி விசிஷ்டமாகவே உபதேசிக்கப் படுகின்றதோ, அவ்வாறே கல்பந்தோறும் அநாதியாக வுபதேசிக்கப்பட்டு வரும் பாஞ்சராத்ரமும் ஒவ்வொரு கல்பத்தினாரம்பத்திலும் முன்னிருந்த விஷயங்களை ப்ரத்யக்ஷீகரித்து பகவானால் ஸ்வதந்திரமான ஆநுபூர்வியுடன் உபதேசிக்கப் படுகின்றதாகும். இவ் விரண்டிற்கும் பரம புருஷனால் உபதேசிக்கப்படுகை யென்பது பொதுவாக விருந்தாலும் ஒன்றில் ஆநுபூர்வியிலும் ஈஷத்தும் மாறுதலில்லை யென்பதும், மற்றொன்றில் ஆநுபூர்வி மாறுகின்றது என்பதும் வேற்றுமைக்குக் காரணமாகும். ஆகையால் ஈச்வரனுடைய தயா மூலமாக ப்ரவ்ருத்தமானபடியால் இதற்கு மன்வாதி ஸ்ம்ருதிகளைவிட பலபடியினும் கௌரவ மதிகமேயுள்ளது.

பிரம்ம சூத்திரத்திலும் பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்யமே யுள்ளது.

இக்காரணம் பற்றியேதான் சாரீரக மீமாம்ஸையில் இரண்டாவது அத்தியாயம் இரண்டாவது பாதத்தில் ஸாங்க்யம் யோகம் பௌத்தம் ஜைநம் முதலிய மதங்களை நிராகரணம் செய்து பிறகு தந்திரம் என்கிற பெயரால் வழங்கப்படுகின்றபடியால் பாஞ்சராத்ர தந்திரமும் ஸாங்க்யாதி தந்திரம்போல் அப்ரமாணம் என்று நினைக்கும் சில மந்தமதிகளின் புத்தி வியாகுலத்தை நீக்க 'உத்பத்த்யஸம்பவாத்' என்றிது முதலான ஸூத்திரங்களால் பாஞ்சராத்ரத்திற்கு ஸர்வதோ முகமான ப்ராமாண்யத்தை ஸூத்திரக்காரர் ஸ்தாபித்திருக்கிறார். ப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்க வேண்டுமென்பதை யநுஸரித்துத் தான் அந்தப் பாதத்தில் பாசுபதாதிகரணாந்தமாக பிறர் மதங்களை நிராகரணம் செய்துவிட்டு அந்தப் பாதாந்தத்தில் பாஞ்சராத்ரத்தை விசாரித்தது. பிறர் மதங்களின் அப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்க ப்ரவ்ருத்தித்த பாதத்தில் பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய ஸாதநம் பொருந்தாதெனில், எவ்வாறு பிறர் மதங்களின் அப்ராமாண்யம் ஸாதிக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே பாஞ்சராத்ராதிகரணத்திலும் பிறர் மதத்தின் அப்ராமாண்யமே ஸாதிக்கப்படுவதால் யாதொரு விரோதமுமில்லை. அதாவது ஸாங்க்ய யோக பௌத்த பாசுபத மதங்களின் ப்ராமாண்யம், இங்கு பிறர்களுக்கு அபிமத மானபடியால் அதை நிராகரிக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்படியே பாஞ்சராத்ர தந்திரத்

துக்கும் மற்ற தந்திரத்துக்கும் ஸமாநமாக அப்பிராமாண்யம் பிறர்களுக்கு அபிமத மானபடியால் அதை நிராகரிக்கிறார் என்று ஒரே ரீதியில் ஸர்வத்ர பரமத நிராகரணமே பாதார்த்தமென யாதொரு குறையுமில்லை. ஆனால் 'வேத விருத்த தந்திரங்களுக்கு அப்பிராமாண்யத்தைச் சொல்ல வந்த பாதத்தில் அடியிலிருந்து நுனி வரையில் ஸாங்கியம் முதலான தந்திரங்கள் அப்பிர மாணமெனச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது அதில் ஒன்றாகச் சேர்த்த பாஞ்சராத்ராதிகரணத்தில் மட்டும் பாஞ்சராத்ரம் பிரமாணமெனச் சொல்ல லாகுமோ? மதாந்தரஸ்தர்களும் இவ்வதிகரணத்தை பாஞ்சராத்ரங்களின் அப்பிராமாண்ய பரமாகவே யோஜனை செய்திருக்கிறார்களே' எனில் அது ஸூத்திரகாரருடைய அபிப்ராயத்திற்கு விரோதமானது. ஸூத்ரக்காரா பிப்ராயத்தை நன்கு கவனிக்குமளவில் பாஞ்சராத்ரம் பிரமாணமென்பதற் காகவே இவ்வதிகரணம் பிரவ்ருத்தித்ததென்பது நன்கு விளங்கும். பிறர்கள் அவ்வாறு வியாக்யானம் செய்யாதது அவரபிப்ராயத்தை நன்கு உணராத காரணத்தாலேயே யாகும். அது எவ்வாறெனில்—அதை உபபாதிக்கிறோம்.

"க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும்।
கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாத் மஹாபாரதக்ருத் பவேத்॥"
"இதீ பதரிகாச்ரமே பாதராயண ஆச்ரமே தத்ர।
வ்யாஸஸ்யாத்ருத்வத: புத்ரம் ச்ருத்வா ஸுதம் தத:॥"

என்றும் 'வ்யாஸாய விஷ்ணுரூபாய' என்றும் இத்யாதிகளால் பாதராயண த்வைபாயன பாராசர்ய முதலான பதங்களால் வியவஹரிக்கப்படும் ஸ்ரீ வேத வியாஸரே பிர்ம்மஸூத்திர கர்த்தாவென்றும் அவரே மஹா பாரதத்திற்கும் கர்த்தாவென்றும் யாவரும் அங்கீ கரித்த விஷயம். அப்படி 'மஹாபாரதத்வாத் பாரவத்த்வாச்ச மஹாபாரதமுச்யதே' என்று அதிற் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களின் கௌரவத்தால் மஹாபாரத மென்றும் ஸர்வாத்மநா வேதவிரோதமில்லாமையாலே 'பாரதஃ பஞ்சமோ வேதஃ' என்று ஐந்தாவது வேதமாகவும் புகழப்பட்டிருக்கும் மஹா பாரதத்தில் சாந்திபர்வத்தில் 342-வது அத்தியாயந் தொடங்கி, 348-வது அத் தியாயமளவாக ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திற்கு ஸர்வதோமுகமான பிராமாண்யத்தை நன்கு நிரூபித்து, பாஞ்சராத்திற்கு 'ஆச்ரயதோஷமில்லாமை, அது பிரவர்த் தித்த தேசவைலக்ஷண்யம், காலவைலக்ஷண்யம், பிரவர்த்தகன், வக்தா, ச்ரோ தா, பிரபந்தம், அதில் சொன்ன விஷயங்கள், அதை அநுஷ்டிக்குமவர்கள், அதன் பலம், பல பிரதானம் பண்ணும் தேவதை, இவைகளின் வைலக்ஷண் யம், ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு ஸர்வதோ முகமான கௌரவத்தையும்

ஸூத்ரகாராபி ப்ராயத்தை மகா பாரதாநுகுணமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆகையால் இது வேத துல்யமே ஈஷத்தும் வேத விரோதமில்லை யென்ப தையும் நன்கு நிரூபித்திருக்கிறார். அதன் சுருக்கம் பின்வருமாறு:—

சாந்திபர்வம்—342-வது அத்யாயாரம்பத்தில் க்ருஹஸ்தோ ப்ரஹ்மசாரீ வா வாநப்ரஸ்தோऽத பிக்ஷுக:। ய இச்சேத் ஸித்திமாஸ்தாதும் தேவதாம் காம் யஜேத ஸ:॥ (சாந்தி,342—1.) என்று ஸத்வோத்ர ரான யுதிஷ்டிரர் நான்கு ஆசிரமஸ்தர்களும் மோக்ஷ ஸித்திக்கு ஸாதநம். மடைய எந்த தேவதையை ஆச்ரயிக்க வேண்டு மென் றும் எவ்விதமாக அர்ச்சிக்கவேண்டு மென்றும் பொது வில் பிரச்னம் செய்ய, ஸகல வேத ரஹஸ்யங்களையும் நன்கறிந்த ஸ்ரீபீஷ்மர், இவர் பாஞ்சராத்ரங்களில் கூறப்படும் பரமைகாந்தி தர்மத்தை கேட்கிறார் எனத் திருவுள்ளம்பற்றி,

பாஞ்சராத்ரம் பரமஸித்திக்கு ஸாதநம்.

குஹ்யம் ப்ருஷ்டவ்ய: ப்ரச்நம் ப்ருஷ்டஸ்த்வயா ஸத்தமோऽநக। ந ஹ்யேஷ தர்க்கயா சக்யோ வக்தும் வர்ஷசதைரபி। தததம் தேவதாவதார மஹாதேவ்யம் தவாரிஹம்॥ சாந்தி 342—5 என்று இவ்விஷயம் மிகவும் ரஹஸ்யமென்றும் யுக்தியால் அறியத்தகுந்த தல்லவென்றும் கொண் டாடி விஷயத்தைப் பரக்கச்சொல்ல நினைத்து உபரிசரவஸுவின் உபாக்யா நத்தை யாரம்பித்துச் சொல்லத் தொடங்கி,

நாவேதவிதுஷே தேயம் ஸநாதநமிதம் மஹத்। நாப்ரச்னே தூ ஸந்தேய ப்ரஹ்மம் வக்தவ்யமித தவயா ததயா॥ 342—29. என்று அயோக்யர்களுக்கு இவ்விஷயம் சொல்லத் தகுந்ததல்லவென்றும் சொல்லி,

தத்ர ப்ரஸாதோ ராஜ்யம் யதேகாந்திஷு வர்த்ததே। நாநாதா வாஸுதேவம் ஸதோ ந்ருஷம் நாஸ்ய யோ। ஸம்ஸ்திதே தர்ம தவிஷ்ட ஸாத்வதே தத்த நாதநம்। ஸம்ஸ்ய ஸ்தாத்தி தத்த்வம் ஸததஸ் கதிதம் மயா। 343—27 என்று தார்மிக ஜநங்கள் நிறைந்த காலத்தில் தான் இந்த தர் மத்திற்கு பிரவிர்த்தி என்றும் மற்ற காலத்தில் இதற்குக் குறைவு என்றும் இப்படி ஸமய விசேஷங்களில் ஆவிர்ப்பாவமும் திரோபாவமும் சொல்வதால் வேதார்த்தம்போல் இப்பாஞ்சராத்ரார்த்தமும் அநாதியென்றும் தெரிவித்து,

மேரௌ ப்ரவர்த்தித: ஸம்யக் தேவர்ஷிபிர் மஹாத்மபி:। 343-29 என்று உலக மரியாதையை ஸ்தாபிக்கும் முநி ஜநங்கள் நிறைந்துள்ள மேரு கிரியில் பிரவிருத்தமானதால் இது பிரவர்த்தித்த தேசத்தைக் கொண்டும் இதற்கு வைலக்ஷண்யத்தை நிரூபித்து,

ஸநகாத்யா: ஸநந்தாச்ச ஸநத்குமாரோ ரத: 343—31 என்று இதற்கு பிரவர்த்தகர்களான ரிஷிகளின் சம தமாதி குணங்களைச் சொல்லி,

[illegible] 343—35 என்பதால் அவர்களின் தபோமஹிமையையும்,

[illegible] 343-36. என்பதால் அவர்களுக்கு ஸரஸ்வதி ப்ராப்தி பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே யென்றும் அதுவும் லோக ஹிதத்திற்காக வென்றும்,

[illegible] 343-44 என்பதால் இதர ப்ரபந்தங்களின் ப்ராமாண்யத்தில் இது த்ருஷ்டாந்த மென்றும்,

[illegible] 343—45 என்பதால் ஸாக்ஷாத் பகவதாஜ்ஞா ரூபமென்றும்,

[illegible] 343-45 என்பதால் மனு முதலியோருக்கு இது உபஜீவ்ய மென்றும் சொல்லி,

[illegible] 343—46 என்றும்

[illegible] 343—48 என்றும் உத்க்ருஷ்ட தேவர்ஷி பரிக்ரஹத்தையும் உத்க்ருஷ்ட சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தையும் சொல்லி,

[illegible] 343-34 என்பதால் [illegible]' என்கிறபடி முதலில் த்ரிவர்க்க ப்ரதிபாதகமாய் பின் மோக்ஷ ப்ரதிபாதகமென்றும் பரமஹிதமென்றும் ஸர்வ வேதாந்த ரஹஸ்ய மென்றும் சொல்லி மேல் இப்படிப்பட்ட பாஞ்சராத்ர நிஷ்டனான உபரிசரவஸு,

[illegible] 344—5. என்று அச்வமேதம் செய்ததாகச் சொல்வதால் ஓரதிகாரிக்கே வைதிக கர்மங்களிலும் பாஞ்சராத்ர கர்மங்களிலும் சேர அதிகார முண்டாகலா மெனவும் தெரிவித்தார். மேல்,

[illegible] 344—12. என்பதால் வைதிக கர்மங்களிலும் பாஞ்சராத்ர கர்மங்களிலும் ஸாக்ஷாத் பகவானே ஆராத்ய தேவதை யென்றும்,

[illegible] 344—13 என்று ஸர்வ தேவதைகளையும் காண வல்லனான ப்ருஹஸ்பதிக்கும் பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகாமல் உபரிசரவஸு காணும்படியாயிற்றென்றும் கூறப்பட்டது. மேல் பகவான் ஸேவை ஸாதிக்கவில்லையென்று ப்ருஹஸ்பதி கோபித்துக்கொள்ள ஏகதன் முதலானோர்கள் அவருக்கு பதில் சொல்லும் க்ரமத்தில் எவன் விஷயத்தில் பகவானுக்கு அநுக்ரஹ முண்டாகிறதோ அவனுக்குத் தான் பகவத் தர்சனம் சக்யமென்று

[illegible] 344—25. என்பதால் சொல்லி இதனால் மற்ற அதிகாரிகளைவிட பகவத் தர்ம நிஷ்டன் உத்க்ருஷ்டாதிகாரி யென்றும் சொல்லப்பட்டது. ஒரு ஸமயம் அவர்கள் பகவானைக் காணவேண்டி வடதிசை சென்று வெகுகாலம் தவம் புரிந்த பின் ஓர் அசரீரி வாக்கு தோன்றி 'நீங்கள் க்ஷீர ஸமுத்ரத்திற்கு வடக்காலே சுவேதத்வீபத்திற்குவந்தால் அவ்விடத்தில் பகவத் ஸ்வரூபத்தைக் காணலாம்' என்று சொல்லும்போது

[illegible] 344—28. [illegible] 344—34 என்று பகவத் தர்ம நிஷ்டர்கள் வஸிக்கும் தேசம் கேவலம் தபோபலத்தால் லப்யமாகுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. பின் அவர்கள் சுவேத த்வீபம் சென்றதும்

[illegible] 344—37 என்று இவர்களுக்கு கண் தெரியாமல் போய்விட்ட தென்பதால் இதர தர்ம நிஷ்டர்கள் பகவத்தர்ம நிஷ்டர்களைக் காண முடியாதென்றும், பின் இவர்கள் அங்கு அநேக காலம் தவம் செய்ய

[illegible] 344—39 என்று விசேஷ தபஸால் அவர்களைக் காணலாகிற்றென்றும்,

[illegible] 344—46 என்று பகவான் தானாக வந்து அவர்களுக்கு தர்சனம் கொடுப்பதால் அவர்களின் மாஹாத்ம்யமும் [illegible] 344—54 என்பதால் அவர்களுக்கு இதராதி காரிகளிடமிருக்கும் அநாதரமும் சொல்லப்பட்டன. மேல் இவர்கள் அங்கு வெகு நாள் தவம் செய்த பிறகு,

த்ருஷ்டா வ: ஸாத்வதா: ச்வேதா: ஸர்வேந்த்ரிய விவர்ஜிதா: । த்ருஷ்டோ பவதி தேவேச ஏபிர் த்ருஷ்டைர் த்விஜோத்தமா: ॥ 344—57 என்று அசரீரி வாக்கு தோன்றி 'நீங்கள் இந்த மஹா புருஷர்களைக் காணுவீர்கள். அதனால் பகவானைக் கண்டதற்குச் சமானமாகும்' என்று சொல்லிற்று. இதனால் இவர்களின் தர்சனம் பகவத் தர்சன துல்ய மெனலாயிற்று.

மேல்—346-வது அத்யாயாரம்பத்தில்

ப்ராப்ய ச்வேதம் மஹாத்வீபம் நாரதோ பகவான் ருஷி: । ததர்ச தானேவ நரான் ச்வேதாம்ச்சந்த்ரப்ரபான் சுபான் । பூஜயாமாஸ சிரஸா மனஸா தைச்ச பூஜித: ॥ 346—1 என்று ஒரு ஸமயம் நாரதர் அங்கு சென்று அவர்களைக் கண்டு துதித்தா ரென்பதால் அவர்கள் தேவர்ஷிகளாலும் கொண்டாடத் தகுந்தவர்க ளென்றும், மேல்

நஹ்யேதத் ப்ரஹ்மணா ப்ராப்தம் ஈத்ருசம் மம தர்சனம் । 346—58 என்று பகவான் நாரதருக்கு ஸேவை ஸாதிக்கும்போது இந்த ரூபத்தை பிரம்ம தேவனும் கண்டதில்லை யென்பதால் பகவத்தர்ம நிஷ்டர் பிரம்மாவை விட உத்கிருஷ்டர் என்றும்,

உவாச வசனம் ஹ்யேவம் மத்வா நாரத ஸாத்வதாம் । ஏகாந்திபாவம் தேஷாம் விஷ்ணோர் ஹயவேதிஷு ॥ 347—19. என்பதால் நாரதருடன் ஸம்பாஷணமும் அவர்களின் தியானத்திற்கு இடையூறு மென்றும், அதனால் நாரதாதிகளை விட அவர்கள் பகவானுக்கு மிகவும் அந்தரங்கர்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே இதன் உபஸம்ஹாரத்திலும்,

இதம் மஹோபநிஷதம் சதுர்வேத ஸமந்விதம் ॥ ஸாங்க்யயோக க்ருதாந்தேன பஞ்சராத்ராநுசப்திதம் ॥ 348—62. என்று பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரம் மிகவும் ரஹஸ்யமென்றும் ஸகல வேதஸாரமென்றும் ஜ்ஞானயோக கர்ம யோகங்களில் தேர்ந்தவர்கள் இதைப் பஞ்சராத்ர மெனச் சொல்வது வழக்கமா யிருக்கிறதென்றும் பகு முகமாகப் புகழப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே மேல்—

ஸ்வயம் ஹி ஏகாந்திநோ மோக்ஷயோக்யா ஸநாதநா: । யம் ஹி கர்த்தும் ந சக்ஷ்யந்தி தேவதாஸ்ஸர்வ மாநவா: ॥ 349–9. என்று இந்தப் பாமைகாந்தி தர்மம் தேவதைகளாலும் அநுஷ்டிக்க முடியாததென்றும்,

நாராயண ப்ரியம் ச்ரேஷ்டோ நாராயணப்ரிய: । ஏகாந்தினோ ஹி ஸாத்வதா மஹாந்தோ வாஸுதேவ ॥ 358—4. என்பதால் இத்தர்மம், நாராயணனுக்கு மிகவும் பிரியமென்றும் இதற்கு பலம் மோக்ஷமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யத்யேகாந்திபிராகீர்ணம் ஜகத் ஸ்யாத் குருநந்தந । அஹிம்ஸகைராத்மவித்பி: ஸர்வபூதஹிதே ரதை: ॥ 358—63. என்று இந்த ஸூக்ஷ்ம தர்ம நிஷ்டர்கள் கிடைப்பார்களேயாகில் அதைக் கிருதயுகமாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்றும்,

ஸாங்க்யஸ்ய யோகஸ்ய வக்தா நாராயண: ஸ்வயம் । ஸர்வேஷு ச நருபச்ரேஷ்ட ஜ்ஞானேஷ்வேதேஷு த்ருச்யதே । யதாகமம் யதாஜ்ஞாயம் நிஷ்டா நாராயண: ப்ரபு: 359—68. என்று இதற்கு பகவானே ஸாக்ஷாத் பிரவர்த்தகன் என்றும் மற்ற தந்திரங்களையும் ஸமீசீன யுக்திகளைக் கொண்டு யோசித்தால் அவைகளுக்கும் நாராயணனிடத்திலேயே பர்யவஸான மேற்படும் என்றும் சொல்லி,

ஸாங்க்யம் யோகம் பஞ்சராத்ரம் வேதா: பாசுபதம் ததா । ஜ்ஞானான்யேதானி ராஜர்ஷே வித்தி நாநாமதானி வை ॥ 359–72 என்றும், ஏகாந்தஹானி வமதா வெத ஹஸ்த: ஸாத்வதா பரஸ்பரம் । தே ஸர்வே ப்ரதிபக்ஷம் தேவம் ப்ரவிசந்தி ஸநாதநம் ॥ என்றும் இந்தப் பாமைகாந்தி தர்மமே விபவதாநமின் றிக்கே மோக்ஷ பிரதமென்றும் அதன் மூலமான இவ்வதிகாரியின் வைலக்ஷண்யமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ரஹ்மஸூத்ர பதைச்சைவ ஹேதுமத்பிர் விநிச்சிதை: । என்று பகவத் கீதையில் ஸமீசீன நியாயங்களுடன் (யுக்திகளுடன்) கூடிய பிரம்ம ஸூத்திரங்களாலும் இவ்வர்த்தம் பிரதிஷ்டிதமா யிருக்கிற தென்று ஸாதித்த ஸ்ரீ வேதவியாஸரே, மோக்ஷ தர்மத்தில்,

தத்த்வம் ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுபி: ஸர்வதோமுகை: । தத்த்வமேகோ மஹாயோகீ ஹரிர்நாராயண: ப்ரபு: ॥ 357—88 என்று 'தத்வ' சப்தத்தாலும் 'ஜிஜ்ஞாஸமான' சப்தத்தாலும் தத்வ சப்தம் பரப்பிரம்ம வாசகமான படியால் 'அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்கிற விடத்திலிருக்கும் ப்ரஹ்ம சப்தத்திற்கும் ஜிஜ்ஞாஸா சப்தத்திற்கும் பிரத்யபிஜ்ஞை தோன்றுவதாலும், ஹேதுபி: ஸர்வதோ முகை: என்பதால் 'ப்ரஹ்மஸூத்ர பதைச்சைவ ஹேதுமத்பி:' என்றபடி 'ஸாங்க்யேநாசப்தம்' என்று தொடங்கி 'அநாவ்ருத்திச்சப்தாத்' என்ற வரையிலிருக்கும் ஸூத்திரங்களிலிருக்கும் பஞ்சம்பந்த பதங்களுக்கு பிரத்யபிஜ்ஞை ஏற்படுவதாலும் இந்த சுலோகத்தால் 'அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்றாரம்பித்து பிரவிருத்தமான சாரீரக சாஸ்திரத்தில் ஸமீசீன ஹேதுக்களைக்கொண்டு ஸாக்ஷாத் நாராயணனே பர தத்வம் என்று நாம் நிர்த்தாரணம் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதாலும், தம்மால் நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டுள்ள பரமைகாந்தி தர்மாநுஷ்டானத்திற்கும் அதற்கு பிரதிபாதகமான பாஞ்சராத்ரங்களுக்கும் அதன் பிராமாண்யத்

துக்கும் பிரம்ம ஸூத்திரம் எள்ளளவேனும் விரோதமாயிருக்கக் கூடாதான படியால், 'பாஞ்சராத்ர பிராமாண்ய நிராகரணத்திற்கே பாஞ்சராத்ராதிகரணம் ஏற்பட்டது' என்ற பிறர்களின் வியாக்யானம் ஸூத்ரக்காரரின் அபிப்ராயத்திற்கு முற்றிலும் மாறானதென்பது யாவருக்கும் ஸ்பஷ்டமாகும்.

ஸாங்கியாதி சாஸ்திரங்களுக்கு விசேஷம்.

மற்ற ஸாங்கியாதி சாஸ்திரங்களோ வென்றால் பிரமம் தவறுதல் முதலிய தோஷ ஸம்பாவனை யுள்ளவர்களால் செய்யப்பட்டபடியால் அவை வேத விருத்த பாகங்களில் அப்பிராமாணமே. வேத விரோதமானது அநுஷ்டாந விஷயத்தில் விரோதமென்றும் தத்வ விஷயத்தில் விரோதமென்றும் இரு விதமாயிருக்கும். அவற்றில் ஸாங்க்ய யோக பாசுபதங்களில் சில தத்வ விஷயங்களில் ஸ்வரூபத்தில் விரோதமில்லாமலிருந்தாலும் அநுஷ்டாந விஷயத்தில் விரோத மதிகமாயுள்ளது. அதாவது ஸாங்கியர்களுக்கு பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் மோக்ஷம். வேதாந்திகளுக்கோ பகவதுபாஸநத்தால் மோக்ஷம். அப்படியே தத்வ விஷயத்திலும் ஈசுவரனுக்கு உபாதாந காரணத்வ மங்கீகரியாதது மற்றொரு விரோதம். அவ்வாறே யோகத்திலும் தியாநத்தை மோக்ஷஸாதநமாக அவர்கள் அங்கீகரித்தாலும் த்யாநிக்கப்படவேண்டிய வஸ்துக்களில் ஜீவாத்மாவை பிரம்மாத்மகமாகவும் ஈசுவரனை ஜகதுபாதாநமாகவும் அங்கீகரியாததாலும் அநுஷ்டாநத்தில் வைஷம்யமும், அப்படியே அவ்வீசுவரன் கேவல நிமித்த காரணமென்றே அங்கீகரிப்பதால் தத்வத்திலும் வைஷம்யமுமுள்ளது. பாசுபதத்திலும் சில விடங்களில் விரோத மில்லாதது போல் காணப்பட்டாலும் முமுக்ஷுவுக்கு உபஜீவ்யமான பாகம் யாதொன்று மில்லாமையாலும் நிஷித்தாநுஷ்டாநமே பகுளமா யிருப்பதாலும் பராவர தத்வங்களை விபரீதமாகக் கொண்டிருப்பதாலும் பிரம்மத்துக்கு உபாதாந காரணத்வத்தை யங்கீகரியாததாலும் பாசுபதம் அத்யந்தம் அநாதரணீயமாயிற்று. இவ்வநாதரம் தோற்றுவதற்காகவே சாரீரக மீமாம்ஸையில் ஸாங்கிய யோகங்களை நிராகரித்தவுடன் இதற்கும் நிராகரணம் ஸங்கதமாயிருக்க, இதை அங்கு நிராகரிக்காமல் பௌத்தாதிமதங்களை நிராகரித்த பிறகு நிராகரித்தது. சைவ விசிஷ்டாத்வைதத்தில் பிரம்மத்திற்கு உபாதாநத்வ நிமித்தத்வங்களை யங்கீகரிக்கிறார்களே யானாலும் நன்கு பராமர்சிக்குங்கால் நாராயணாவஸ்தனான சிவனுக்கு உபாதாநத்வமும் ஸாக்ஷாத் சிவனுக்கு நிமித்தத்வமும் என்று அவர்கள் நிர்வஹிப்பதால் வாஸ்தவத்தில் அவர்களும் நிமித்தோபாதாநத்வங்களை ஒரிடத்திலேயே அங்கீகரித்ததாகச் சொல்வதற்கில்லை.

'ஸாங்க்யம் யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா: பாசுபதம் ததா । ஆத்மப்ரமாணான்யேதானி ந ஹந்தவ்யானி ஹேதுபி:' என்று வேத பாஞ்சராத்ரங்களுக்கு துல்யமாக பாசுபதாதிகளையும் சொல்லியிருக்கிறதே யெனில், அங்கும் 'யதாகமம் யதாந்யாயம் நிஷ்டா நாராயண: ப்ரபு:' என்று நியாயாநுக்ருஹீதமான அந்தந்த ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு நாராயணனிடத்தில் பரியவஸாநம் என்று சொன்ன ரீதியில், அந்தந்த ஆகமோக்தமான வஸ்து ஸ்வரூபத்தை ஸ்வீகரிப்பதில் பௌத்தாதி கிரந்தங்கள் போல் ஸாங்கியம் முதலியவைகளுக்கு அப்ராமாண்யம் சொல்ல வேண்டியதில்லை யென்பதில் தாத்பரியம். வேதத்துடன் விரோதித்தால் அப்ராமாணமே. ஆகையால்தான் வேத விரோதமில்லாத விடங்களில் கேவல யுக்திகளால் நிரஸிக்கவேண்டாம் என நினைத்து 'ந ஹந்தவ்யானி ஹேதுபி:' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விஷயம் முழுவதும் கீழ்க்கண்டுள்ள ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச் செய்த சுலோகத்தில் சுருக்கமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

> உக்தம் நாநாச்ருதிசதவிதஸம்ஸ்திதஸ்தத்த்வயோக
> ஜ்ஞாநைச்வர்யை: பாசுபாசோஷ: பஞ்சராத்ரம் ஸ்வயம்த்ரு ।
> தத்தத்தந்த்ரப்ரதிபதவிபரிப்ரேக்ஷதத்தத்ஸமாதம் ।
> யாதந்த்ரோக்தம் ப்ரஸஜதி ததா ஸோபவாத்ஸ்த ஸார்வா: ॥

இதனால் பாஞ்சராத்ரமும் தந்திரமானபடியால் மற்ற பாசபதாதி தந்திரங்களுடன் ஸமாநமாகவே இதன் கௌரவமுமிருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது முற்றிலும் அஸங்கதமென்னலாயிற்று.

இவ்வாறாக சாஸ்திரத்தின் தத்வமும் அதன் கௌரவமும் அதன் பிராமாண்யமிருக்கும் வகையும் முன்னோர்களின் கொள்கையை யநுசரித்துச் சுருங்க விவரிக்கலாயிற்று.

—

ஸ்ரீ:

ஸம்சயோச்சேதிநீ ஸமர்த்தநம்.

[ஸ்ரீ. உப. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாசார்யர், ந்யாய ஸிரோமணி]

———:0:———

நடந்த ப்ரபவ வருஷ மாசி மாதத்தில் வெளிவந்த தீபிகையில், அடியேன் எழுதியிருக்கும் ஸம்சயோச்சேதிநிக்கு ஸம்சயத்தை உச்சேதநம் செய்யும் தன்மையில்லையென்று ப்ரதிஜ்ஞா மாத்ரமாய் எழுதி, 'தத்வபோதிநீ' என்று பெயரிட்டு ஸ்ரீ. உப. தட்டை ஸ்வாமி எழுதியிருக்கும் கடிதத்தைப் பார்த்தேன். அதிலிருந்து, அடியேன் எழுதின விஷயம் அந்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் படவில்லையோ, அல்லது அதை அந்த ஸ்வாமி நன்றாய்க் கடாக்ஷிக்கவில்லையோ, என்று எண்ண இடம் ஏற்படுகிறது. ஸம்சயோச்சேதிநியைப் பார்த்த பிறகு மேற்படி ஸ்வாமிக்கு வ்ருத்தி அடைந்த ஸம்சயம் இரண்டு என்று அக்கடிதத்தினால் ஏற்படுகிறது. அதில் முதல் ஸம்சயத்தை 'ப்ரஹ்மண: அபிந்நேத்யாதி பெயர் யார் இட்டனர்? என்று கேள்வியாகக் கேட்டுக் கொண்டு 'அடியேனை இட்டது' என்று தீர்மானித்திருக்கிறார். அது தத்வமன்று. ஸ்ரீ புள்ளம்பூதங்குடியில் நடந்த 17-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில் "ப்ரஹ்மண: அபிந்நநிமித்தோபாதாநத்வம்" என்ற விஷயத்தை அடியேன் உபந்யஸிக்க வேணுமென்று ஸ்ரீ. உ. வே. ஸத்கார ஸபாத்யக்ஷ ஸ்வாமி அடியேனை நியமித்தார். அந்தப் பெயர் மேற்படி ஸ்வாமி இட்டருளினாரோ, அல்லது ஸபையோர்கள் கார்யதர்சி மூலம் இட்டருளினார்களோ அடியேனுக்குத் தெரியாது. அவ்வர்ஷத்திய ஸங்கத்தின் உபந்யாஸ கால நிர்ணாயக பத்ரிகையிலும் அப்பெயரே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தீபிகையில் மேற்படி விஷயத்தை அச்சிடும்போது அப்பெயரை அச்சிடாமல் "பகவானுடைய ஜகத் காரணத்வம்" என்று அச்சிட்டிருப்பானேனென்னில், அதற்கு தீபிகைதான் பதில் சொல்ல வேணும். அச்சிடும் போது விஷயத்தின் பெயர் எளிதில் புரியுமாறு அச்சிடப்பட்டால் தான் எல்லாருக்கும் அதை வாசிக்க ப்ரவ்ருத்தி உண்டாகும் என்று அச்சிட்டிருக்கலாமோ என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே பெயர் அடியேன் இடவில்லை. இடப்பட்ட பெயர் அடியேன் சொல்லப் புகும் விஷயங்களுக்கு ஒத்து அழகாய் அமைந்திருப்பதைப் பார்த்தும், பதங்கள் ஒவ்வொன்றும் வாஸ்தவ ப்ரயோஜநவத்தாக இருக்க வேண்டியதை உத்தேசித்தும், மேலே சொல்லப்போகிற அர்த்தங்களின் ஸூசநம் இதிலிருக்க வேண்டியதை அநுஸரித்தும் ஸித்தாந்தத்திற்கும் சப்த சாஸ்த்ரத்

186784

திற்கும் விரோதம் இல்லாத விக்ரஹவாக்யம் எழுதினேன். இதைத்தான் "அடியேன் எழுதியபடி" இத்யாதி வாக்யத்தில் எழுதியிருக்கிறேன்.

அதில் இரண்டாவது ஸம்சயம் 'வக்ஷ்யமாணார்த்த' என்ற விடத்தில் உண்டாயது. அதற்கு உத்தரம்; 'வக்ஷ்யமாணார்த்த (இதர மதவ்யாவ்ருத்த ஸ்வமதஸார) ஸூசநமும்' என்று எழுதியனுப்பி இருந்தேன். அச்சில் "வ" என்பதற்கு "ல" இருந்ததோடு ( ) இந்த அடையாளம் விட்டுப்போய் விட்டது. ஆகவே 'வக்ஷ்யமாணார்த்த' என்பது ஸூசநத்தில் அந்வயிக்கிறது. வக்ஷ்யமாணார்த்தஸ்ய ஸூசநம் என்று பொருள். வக்ஷ்யமாணார்த்த மென்னவென்றால், அதைக் காட்டுகிறது ( )இந்தக் கோட்டிற்குள் அடங்கின வாக்யம். அதாவது, இதர மதவ்யாவ்ருத்த ஸ்வமதஸாரம் வக்ஷ்யமாணார்த்தம் என்றதாயிற்று.

ப்ரஹ்ம கட ஸம்யோக ரூபமான ஒரே கார்யத்தைக் குறித்து நிமித்தத்வமும் உபாதாநத்வமும் ப்ரஹ்மத்திற்கு வைசேஷிகாதிகள் ஒப்புக்கொண்டாலும், அபிந்ந தர்மாவச்சிந்ந கார்யத்தைக் குறித்து அவர்கள் அதை ஒப்பவில்லை. ஈச்வர நிஷ்ட நிமித்த காரணதா நிரூபகதாவச்சேதகம் கார்யத்வம்; தந்நிஷ்டோபாதாநதா நிரூபகதாவச்சேதகம் தாத்ருச ஸம்யோகத்வம். அதாவது ஸம்யோகத்வாவச்சிந்ந கார்யதா நிரூபித நிமித்த காரணதாச்ரயத்வம் ஈச்வரனுக்கு இல்லை. கிந்து, தாத்ருச ஸம்யோகத்தைக் கார்யத்வேந எடுத்துக் கொண்டு தம் ஸ்ருஷ்டி நிமித்த காரணத்வ முண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஈச்வரன் ஸாதாரண காரணமானபடியால் ஸாதாரண காரணத்வம் கார்யத்வாவச்சிந்ந நிரூபித காரணத்வ ரூபமானபடியால் ஈச்வரனுக்கு யாத்ருச தர்மாவச்சிந்ந நிரூபித உபாதாநத்வம் தாத்ருச தர்மாவச்சிந்ந நிரூபித நிமித்தத்வம் அவர்கள் ஒப்பவில்லை. அடியேன், அபிந்ந பதத்தைக் காரணபரமாக யாராவது அபிப்ராயப்பட்டிருந்தாலும் அவ்விடத்தில் "ப்ரஹ்மண:" என்ற பதம் இருந்திராது என்று எழுதியிருந்தும், 'ப்ரஹ்மண:' என்ற பதம் இல்லாத விடத்திலுள்ள விக்ரஹ வாக்யத்தை எடுத்து எழுதியிருப்பது வ்ருதாயாஸமே. மற்றப்படி ப்ரதிஜ்ஞா மாத்ரமாய் எழுதியிருப்பதற்கு மறுபடியும் பதில் எழுதுவது புநருக்தமாகும்.

2. உபாதாநத்திற்கு அபாதாந ஸம்ஜ்ஞை விதிக்கவேயில்லை என்கிறார். "ஜநிகர்த்து: ப்ரக்ருதி:" என்ற ஸூத்ரத்தால் ப்ரக்ருதிக்கு அபாதாந ஸம்ஜ்ஞை விதித்திருக்கிறார். அவ்விடத்தில் ப்ரக்ருதி சப்தம் ஹேது மாத்ர பர மென்று சிலரும் உபாதாந மாத்ர பர மென்று சிலரும் அபிப்ராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை அந்த ஸ்வாமியும் எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே உபாதாநத்திற்கும் அபாதாந ஸம்ஜ்ஞை விதிக்கப்பட்டதாக ஏற்படவில்லையா? "யத உதீயதே வசஸி, யதோவா

உபாதி ஸங்கோசாதி ஜாயந்தே' உதாஹ்ருத ஜநிகர்த்து: ப்ரக்ருதிரிதி விசேஷ ஸ்மரணாத் ப்ரக்ருதிரூபேண ஸர்வஸ்யாஸ்ய ப்ரஹ்மவஸ்து " என்பது சங்கர பாஷ்யம்.

பஞ்சமீ ப்ரக்ருதியால் (அதாவது, பஞ்சமீ விபக்திக்கு ப்ரக்ருதியாக விவக்ஷிக்கப்பட்டதினுல்) என்று ப்ரயோகிக்க வேண்டியதற்குப் 'பஞ்சம்யந்த பதத்தினுல்' என்று ப்ரயோகித்துப் பிற்காலத்தில் பஞ்சமீ எந்தப் பதத்தின் மீது வருமோ அந்தப்பதம் பஞ்சம்யந்தபதம் என்றுல் 'ப்ராசாத்' என்பது பஞ்சம்யந்த மாகிருப்போலே 'ப்ராஸ' என்பதும் பஞ்சம்யந்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும். 'ஸர்வம் ஸமாப்த்ரு ஜக்ஷம்' என்ற விடங்களிலும் விவக்ஷித்து பஹ்வதிப்ர ஸங்கங்கள் வரும். வ்யாகரணுபிஜ்ஞரான இந்த ஸ்வாமி இதை நன்றுய்ப் பராமர்சிக்க வேணும்.

3. மூன்றுவது ஸம்சயத்திற்கு அடியேன், 'இஷ்டாநந்யதா ஸித்தியையே ஜ்ஞாபகமாக விவக்ஷிக்கலாம்; அப்படியே அபிப்ராயப் பட்டிருக்கிறார்கள்' என்று க்ரந்த புரஸ்ஸரம் எழுதியிருக்க, அதற்கு ஒன்றும் ஸம்பந்த மில்லாமல் வரிசையாகப் புஸ்தகங்களின் பெயரை மட்டில் எழுதுவது அழகா? இப் புஸ்தகங்களும் இதற்கு மேற்பட்ட புஸ்தகங்களும் இருக்கின்றனவென்று யாருக்குத் தெரியாது? அடியேனுக்குத் தெரியாமல் போனுலும் அடியேன் உதாஹரித்த க்ரந்தகாரர்களுக்குக் கூடவா தெரியாது! ஜ்ஞாபகமிருந்தால் யோக விபாகம் ஆச்ரயிக்கக் கூடாது, இஷ்டாநந்யதா ஸித்தியையோ அதவா ப்ரயோகாந்யதாநுபபத்தியையோ ஜ்ஞாபகமாகச் சொல்லக் கூடாது என்று மேற் குறித்த க்ரந்தங்களிலிருக்கிறதா? அப்படியே இருந்தால் அடியேன் எடுத்த க்ரந்தம் எப்படி ஸங்கதமாகும்? அவர்கள் வ்யாகரண க்ரந்த கந்தங் கூட இல்லாதவர்களாகவன்றே ப்ரஸங்கிக்கும்? அந்த க்ரந்தங்களுக்கு ஒரு வழியும் காட்டாமல் " இது விஷயத்தில் சர்ச்சையே வேண்டாம்" என்றுல் என்ன அர்த்தமோ? இதுதான் தத்வத்தைப் போதிக்கும் வழிபோலும்!

இப்படி யிருக்க, "அதற்கு உத்தரம், அந்த ஸ்வாமி வாக்ய மெல்லாம் ஒருவித அபிநிவேசத்தை வெளியிடுகின்றது" என்கிறுர். அபிநிவேச மில்லாதவர்களே லோகத்தில் கிடையா. ஆனுல் அதில் த்யாஜ்யம் துராபிநிவேசம். அதை யாருடைய வாக்யம் வெளியிடுகின்றதோ? தீபிகாபிமாநிகளும் தீபிகையும் தான் தீர்மானிக்க வேணும். ஆகவே இவ்வளவாலும் மறுபடியும், அடியேன் எழுதினது ப்ரமாண பதவியைக் கொஞ்சமும் அதிக்ரமிக்கவில்லை என்பதை ஸங்க்ரஹமாகக் காட்டினேன்.

[இதனுடன் இந்த விஷயத்தின் சர்ச்சையை நிறுத்த வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேம். ஸ்ரீ. வே. தீ. ஸம்பாதகர்.]

ஸ்ரீ:

॥ ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் வார்ஷிக மஹா ஸங்கம்.

மதுராந்தகத்தில் நடந்த ஸபை விவரம்.

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 18-வது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம் இவ்வர்ஷம் சென்ற சித்ரைமீ 9, 10-ந்தேதிகளில் (ஏப்ரல் 21, 22) பூர்வாசார்யர்கள் உகந்தருளின மதுராந்தகம் என்னும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவடி வாரத்தில் அவன் திருவுள்ளம் உகக்க நடந்தேறிற்று. மஹா ஸங்கம் கூடிய ஸந்நிவேசமும், வைதிக கோஷ்டியும், பகவத் ஸேவையும், பாகவத ஆராதனமும் பகவத் ஸ்வரூப குண விபூதிகளைப்பற்றிய உபந்யாஸங்களும் இரண்டே தினங்கள் நேர்ந்தனவாயினும், அங்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுக்கு அத்யந்தம் ஆஹ்லாதகரமாக விருந்தன. ஏராளமான ஆஸ்திக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பரஸ்பர ஹிததர்சிகளாக அங்கு ஸேவை ஸாதித்தது 'கலியும் கெடும், கண்டு கொண்மின்' என்ற ஆழ்வார் அநுபவத்தை ஒத்திருந்ததென்னலாம். வித்வான்களான புத்தங்கோட்டஹம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யஸ்வாமி குடவாசல் நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி தில்லையம்பூர் சக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமி சேரங்குளம் வரதாசார்ய ஸ்வாமி காரப்பங்காடு வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி முதலிய வைதிகர்களும், ராவ்பகதூர் எஸ் வரதாசார்யர் ஸ்வாமி ஸி, வி. வெங்கடரமண அய்யங்கார் ஸ்வாமி (எம். எல், ஸி.) வேளூர் சின்னஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி (வக்கீல் செங்கல்பட்டு) டி. ராஜகோபாலாசார்ய ஸ்வாமி (சப் ஜட்ஜ் செங்கல்பட்டு) நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி என். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி முதலிய லௌகிக ப்ரமுகர்களும் ஸபைக்கு வந்திருந்தனர். மஹா மஹோபாத்யாய ஸ்ரீ உப கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி முதல் தினம் அக்ராஸநம் வகிப்பதாக விருந்தும் அந்த ஸ்வாமி சில எதிர்பாராத அஸௌகர்யங்களால் அவ்விதம் எழுந்தருளக்கூடவில்லையென்பதாக தெரிவித்ததன் பேரில் ஸ்ரீ உப புத்தங்கோட்டஹம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமியே இரண்டு தினங்களிலும் அக்ராஸநம் வஹித்தார்.

முதல் தினத்தில் காலை 8 மணிக்கு மஹாஸங்கம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் கூடியதற்கு முன்னதாக அக்ராஸந ஸ்வாமியும் மற்ற ஸ்வாமிகளும் கோஷ்டியாக ஸ்ரீ சக்ர

வர்த்தித் திருமகன் ஸந்நிதிக்குச் சென்று எம்பெருமானை ஸேவித்துப் பிரஸாதம் பெற்றுக் கொண்டனர். பிறகு அக்ராஸந ஸ்வாமி பூர்ண கும்பத்துடனும் ஸ்வஸ்தி வாசனத்துடனும் ஸத்கார ஸப்யர்களால் வரவேற்றப்பட்டு ஊர்வலமாக ஸபை கூடும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

ஸத்கார ஸபை அத்யக்ஷரும் மாஜி டிப்டி கலெக்டருமான ஸ்ரீ உப ராவ் ஸாஹிப் எ. ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி ஸ்வாமிகளை வரவேற்று சுருக்கமாக ஒரு உபந்யாஸஞ் செய்தார். அதன் ஸாராம்சமாவது:—

"இந்த மகாசபையை அலங்கரிக்கத் திருவுள்ளம் பத்திய அசேஷ ஸ்வாமிகள் சந்நிதியில் பிரணாம பூர்வமாக விக்ஞாபனம் செய்து கொள்ளுகிறேன். அடியேன் பாக்ய வசத்தால் ஸ்வாமிகளை ஸ்வாகத பிரச்னை செய்ய நேர்ந்திருப்பதற்கு சந்தோஷிக்கிறேன். இந்த ஸ்தானத்தை வகிக்க அடியேனுக்கு எவ்விதத்திலும் யோக்கியதை கிடையாது. சம்பிரதாய விஷயங்களில் தேர்ந்த மகான்களுடைய சமூகத்தில் அக்ஞனான அடியேன் உபன்யசிக்க ஆரம்பித்தது பரிஹாச ஆஸ்பதமே. ஆயினும் அடியேனை நியமித்ததற்கு வரவேற்புக் கமிட்டியாருக்கு அடியேனிடத்தில் இருக்கப்பட்ட பிரீதியினாலேயொழிய யோக்யதா விசேஷத்தைப்பற்றியன்று. அடியேன் விக்ஞாபிக்கும் இரண்டொரு விஷயங்களை மழலைச் சொல்லாகவும் கிளியின் வாக்கியங்களாகவும் திருவுள்ளம் பத்தவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இந்தப் புண்ய பூமி விசேஷ புராண ஸ்தலம். இதற்கு வகுளாரண்ய க்ஷேத்திரம் என்கிற நாமம் உண்டு. விபண்டகமகரிஷி அநேக வருஷ காலங்கள் பெருமாளை இந்த ஸ்தலத்தில் ஆராதித்து வந்தார். இந்த விபண்டகர் குமாரர்தான் தசரத சக்கரவர்த்திக்கு புத்திர காமேஷ்டி யாகம் செய்வித்தவர். ஸ்ரீராமபிரான் அயோத்திக்கு எழுந்தருளின காலத்தில் தான் முன்னால் விபண்டகருக்கு வாக்களித்திருந்தபடி விமானத்திலிருந்து பிராட்டியை கைப்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கி மகரிஷிக்கு சேவை சாதித்தார். அதே பிரஸ்தானமாக அர்ச்சையாக சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இப்போதும் சேவை சாதிக்கிறார். இந்த விசேஷங்கள் எல்லாம் பிரம்ம கைவர்த்த புராணத்தில் 6 அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட் டிருக்கிறது. கிருஷ்ணவ தாரத்திலும் இந்த அர்ச்சா ரூபியான பகவானை பலராமன் கிருஷ்ணன் இவர்கள் ஆராதித்ததாக அதே புராணத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இதன்னியில் இதே க்ஷேத்ரத்தில் நம்மிட சம்பரதாய தர்சன ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பெரிய நம்பிகளிடம் திருச்சந்நிதியின் கீழடியில் நடந்தது. ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளும் இந்தத் திவ்ய தேசத்தின் மகிமையை இரண்டு பாசுரங்களில் புகழ்ந்து சொல்லியிருக்கிறார். யாதவ பிரகாசர் பூர்வ ஜந்மத்தில் உடும்பாக இருந்து உத்தர ஜன்மத்தில் யாதவ பிரகாசரானர் என்கிற விஷயம் எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும் தெரிந்த விஷயமே. ஷை உடும்பு இந்தப் புண்ய பூமியில் ஏரிக்கரையில் வசித்துக்கொண்டிருந்ததாகவும் ஏதோ ஒரு தினம் ஒரு மகா புருஷனுடைய உச்சிஷ்டம் தனக்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தால் பிராம்மண ஜந்மம் கிடைத்து உடையவர் திருவடி சம்மந்தமும் பெற்று இருக்கிறார். சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு ஏரிகாத்த இராமன் என்கிற நாமமும் உண்டு. அதற்கு அத்தாக்ஷியாக சுமார்

150 வருஷங்களுக்கு முன் பிளேஸ் என்கிற கலெக்டரால் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஜனகவல்லித் தாயார் சந்நிதியில் இருக்கும் சிலா சாஸனங்களால் விளங்கும்.

இப்படிப்பட்ட க்ஷேத்திரத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கு சிரமம் பல விதத்திலும் உண்டு. ரூக்ஷமான சூரியதாபத்தால் உண்டாகும் சிரமத்தையும் பாராட்டாமல் எள்ளினது பகவதாசாரிய சேவார்த்தம் என்று ஸஹிக்க வேண்டியதே யொழிய வேறொன்றும் கிடையாது. ஆகையால் சௌகரியக் குறைவுகள் எவ்வளவு நேர்ந்தாலும் அடியேன்களுடைய சக்திக் குறைவினாலேயே என்று திருவுள்ளம்பற்றி க்ஷமிக்க வேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன். அதிருஷ்ட வசத்தால் இந்த சமயம் எம்பெருமானர் திருவவதார உற்சவ காலத்தில் நடைபெறுவது எல்லாருடைய பாக்கியமே. இத்துடன் ஸ்தல விசேஷத்தை நிறுத்தி கர்த்தவ்யாம்சத்தை யோசிக்கலாம். சம்ப்ரதாய அபிவிருத்திக்காக இந்த சபை அநேக திவ்ய தேசங்களிலும் இதர இடங்களிலும் அப்போதைக் கப்போது நடந்துவருகிறது. இப்பொழுது இங்கே நடைபெறுவது இவ்விடத்தில் இரண்டாவது சபையாகும். சபை பூர்த்தியானவுடன் சபை நடந்த இடத்தில்கூட சம்பரதாயமான விஷயங்களைப்பற்றி விசேஷசர்ச்சை நடப்பதாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. கிளைச்சபைகள் ஏற்பாடு செய்து பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்விக்க வேண்டிய மார்க்கங்களைத் தேடவேண்டியது. பிராம்மண அப்ராஹ்மண விரோதக் கக்ஷியினால் உண்டாகும் ஆபத்துகள் ஒருபக்கம் இருக்க, சம்ரதாயத்துக்கு ஹானிகரமான இதர கஷ்டங்களும்உண்டாகிக்கொண்டுவருகிறது.தேவஸ்தானங்களைக்குறித்த EndowmentAct, ருதுமதி விவாகத்தைக்குறித்த சட்டசபை மசோதாக்கள் விசேஷ கஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடியவையே.சம்பரதாய பேதங்களால் வைஷம்யங்களை அதிகமாய்ப் பாராட்டுவதாலேயே ஷை கஷ்டங்களுக்கு இடம் உண்டாகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தில் இருக்கப்பட்ட எல்லாசம்ப்ரதாயஸ்தாளும் ஏகமுகமாய்இருந்து சம்ப்ரதாயஅபிவிருத்திக்கு வேண்டிய விஷயங்களை உபக்கிரமித்தாலொழிய சௌகரியக் குறைவுகள் நேராமல் போகாது. இனி காலதாமசம் செய்வதில் அடியேனுக்கு அபிப்பிராயம் கிடையாது.

விசேஷ பண்டிதாள் எழுந்தருளி அலங்கரித்திருக்கிற இந்த சபையில் அந்த ஸ்வாமிகள் முகமாய் க்ரஹிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பருவாய் இருக்குமாகையால் அடியேன் காலதாமசம் செய்வதற்கு எவ்விதத்திலும் அருகனல்ல. அசேஷ ஸ்வாமிகள் கிருபை செய்து இந்த மகாசபையை நிர்விக்னமாக நடப்பித்து அடியேன்களை அனுக்கிரக்க ரொம்பவும் பிரார்த்திக்கிறேன்."

இப்படி வரவேற்று உபந்யாஸம் முடிந்த பிறகு ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் அழகிய சிங்கர் மஹா ஸங்கத்தை அநுக்ரஹித்து அனுப்பிய பின்வரும் ஸ்ரீமுகம், வித்வான் ஸ்ரீ உப இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமியால் ஸபையில் வாசிக்கப்பட்டு அர்த்தமும் உபந்யஸிக்கப்பட்டது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

பிறகு அக்ராஸநாதிபதி வித்வான் புத்தங்கோட்டஹம் ஸ்வாமி இரண்டு மணி நேரம் போல் உபந்யஸிக்கையில் ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் மஹிமையை எடுத்துக் கூறினார். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைக் கொண்டு ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத மதத்தின் தன்மையை விளக்கி மனிதனின் உத்தம வாழ்க்கை எத்தகையதாகவிருக்க வேண்டுமென்பதை எடுத்துக் கூறினார். தற்காலம் ஹிந்து ஸமூகமும் முக்கியமாக பிராமண ஸமூகமும் மிகவும் அதிருப்திகரமான நிலைமைக்கு வந்து விட்டதைக் குறித்து மிக வருந்தி ஜனங்கள் வர வர விஷயபரர்களாய் அத்யாத்ம உணர்ச்சியையே அடியுடன் இழந்து வருகின்றனரென்றும், இதனால் மஹரிஷிகளாலும் மஹான்களான ஆசாரியர்களாலும் உபதேசிக்கப்பட்டு வந்துள்ள ஸநாதனமான ஹிந்து தர்மமே ஆபத்தான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறதென்றும், இதை மகா ஜனங்கள் உணர்ந்து தர்ம சிந்தையும் அனுஷ்டானத்தையும் அதிகரிக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் சமூகம் சீர்கெட்டு ஜனங்களுக்கு இன்னும் கஷ்டம் அதிகரிக்குமே தவிர நன்மையொன்று மேற்படுவதற்கில்லை யென்றும் சொன்னார். முடிவில் ஹிந்து கன்னிகைகள் விவாஹ விஷயமாக வயதை நிர்ணயஞ் செய்து மதத்தில் சிரத்தையும் சம்பந்தமுமில்லாதவர்கள் கட்டாயமாகச் சட்டஞ் செய்வதாகவும் அவ்விதம் நடக்கா வண்ணம் ஹிந்து ஜனங்கள் ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

மீண்டும் மாலை கூடியதும், வித்வான் ஸ்ரீ உப இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யார்ஸ்வாமி ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் அவதாரம் என்ற விஷயமாகமிகவும் விஸ்தாரமாகவும்உருக்கமாகவும் ஒரு உபந்யாஸம் செய்தார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் மேன்மையை அவர் விஸ்தாரமாக எடுத்துக் கூறி அவர் பரம கருணாமூர்த்தியாக ஸமூகத்திற்குச் செய்த பரமோபகாரத்தை விஸ்தாரமாக எடுத்துக் கூறினார். பிறகு வித்வான் தில்லையம்பூர் சக்ரவர்த்தியாசாரியார் ஸ்வாமி ஸ்ரீ பாகவதத்தில் சில அம்சங்களை எடுத்துக்கூறி ஸாமான்யமாகத் தோன்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலைகளின் அத்யாத்ம விசேஷார்த்தங்களை சபை ரஞ்சமாக விஸ்தாரமாக எடுத்துப் பேசினார். இத்துடன் மகாநாடு கலைந்து மீண்டும் மறுதினம் ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடிற்று. வித்வான்களான சேரங்குளம் வரதாச்சாரியார் ஸ்வாமி தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி வில்லிவலம் ஸ்ரீநிவ சாரியார் ஸ்வாமி கொடவாசல் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி முதலியவர் ஸம்பிரதாய சம்பந்தமான பல அரிய விஷயங்களை எடுத்து உபந்யஸித்தனர்.

தீர்மானங்கள்;

பிறகு கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் ஏகமனதாக மகா ஸங்கத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

(1) இந்தியா சட்டசபையில் கன்னிகை விவாஹ மசோதாவொன்று ஸ்ரீமான் ஹரி விலாஸ சாரதாவால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள விவாஹ வயது மசோதாவையும், சென்னை சட்டசபையில் இதே விஷயமாகநிறைவேற்றியுள்ள ஸ்ரீமதி முத்துலக்ஷிமியின் தீர்மானத்தையும் சென்னை மாகாண ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களடங்கிய இம்மகாநாடு பலமாகக் கண்டிக்கிறது. இம்மாதிரிச் சட்டம் ஹிந்துக்களுடையவும் முக்யமாக ப்ராஹ்மணர்களுடையவுமான மதாசாரங்களில் தலையிட்டு அவற்றைக் கெடுப்பதாக இருப்பதாக இக்கூட்டம் தீர்மானிக்கிறது.

(2) இவ்விதம் சட்டஞ்செய்யக் கல்வியினலோ, பழக்கத்தினலோ மகா ஜன ஆக்ஞையினலோ எவ்விதத்திலும் அதிகாரம் பெறாத சட்டசபையினர், ஒரு சிறுபான்மை வகுப்பு அதன் மனச்சாட்சிக்கும் நம்பிக்கைக்கும் விரோதமாக இச்சட்டத்தை ஏற்குமாறு நிர்ப்பந்திக்கும் செய்கையை இக்கூட்டம் பலமாக நிராகரிக்கிறது.

(3) ராஜப் பிரதிநிதியும் சென்னை கவர்னரும் இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு இம் மசோதா சட்டமாகாமல் செய்யவேண்டுமென்று இக்கூட்டம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது. சென்னை கவர்னரைக்கண்டு பேச ஒரு தூது அனுப்புவதென்றும் இக்கூட்டம் தீர்மானிக்கிறது.

(4) கும்பகோணம் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரீமான் எம். கே. ஆச்சாரியர் போன்றவர்களும் இம்மசோதாவுக்கு எதிராகப் பலத்த முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை இக்கூட்டம் பாராட்டுவதுடன் ஹிந்து வகுப்பு வைதிக பொது ஜனங்கள் எல்லோரும் இனித் தங்கள் மத விஷயங்களில் அன்னியர் இஷ்டப்படி தலையிட்டுக் கெடுக்காதவாறு எல்லாவித முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இக்கூட்டம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

(5) சென்னை சர்வகலாசாலை அதிகாரிகள், பி. ஏ. ஆனர்ஸ் பரீக்ஷையிலும், பி.ஏ. யிலும் விசிஷ்டாத்வைத பாடம் வைப்பதாகத் தீர்மானித்திருப்பதைக் குறித்து இம்மகாநாடு,பாராட்டுவதுடன் இந்த ஸித்தாந்தம் இன்னும் பிரகாசமாகுமாறு ஆராய்ச்சி ஏற்பாடு, சர்வகலாசாலை உபந்யாசங்கள் முதலிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாறு அவர்களை இக்கூட்டம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

(6) சென்னையில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாணவர்கள் சரியானபடி மதாநுஷ்டானம் பெறவேண்டி அவர்களுக்கென ஒரு போஜனசாலை யேற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இது சம்பந்தமாக ஒரு திட்டம் தயாரிக்க ஒரு கமிட்டி நியமிப்பதென்றும் தீர்மானிக்கிறது.

அதன் பிறகு வித்வான்களுக்கு ஸம்மானங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு, மஹா சங்கத்தை இவ்வளவு விசேஷமாக நடத்திவைத்து பரோபகாரஞ் செய்த ஸத்கார ஸப்யர்களுக்கும், ச்ரமத்தைப் பாராது மஹா சங்கத்திற்குப் பலபாகங்களிலிருந்தும் எழுந்தருளி உபந்யாஸங்கள் செய்து உபகரித்த வித்வான்களுக்கும் மற்ற ஸபையை அலங்கரித்த

ஸ்வாமிகளுக்கும் அக்ராஸந ஸ்வாமிக்கும் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணஞ்செய்ய, மஹா சங்கம் ஸாயங்காலம் பூர்த்தி யடைந்தது.

சில நிர்பந்தங்களினால் மஹா சங்கத்திற்கு எழுந்தருளக்கூடவில்லை யென்றும் மஹா ஸங்கம் நன்கு நடைபெறவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பதாகவும் பின்வரும் ஆப்தஸ்வாமிகள் மஹா ஸங்கத்திற்குப் பத்திரிகை யனுப்பி யிருந்தனர்.

ஸ்ரீ உப. டி கோதண்டராமய்யங்கார் ஸ்வாமி, எ. வி. கோபாலாச் சாரியர் ஸ்வாமி, ராவ்ஸாஹிப் டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாச்சார்யர் ஸ்வாமி (பந்தர்) வேதாந்தமயயங்கார் ஸ்வாமி (திருவையார் சமஸ்கிருத கலாசாலை அத்யக்ஷர்) வித்வான் ஆர். வி. கிருஷ்ணமாச்சார்யா ஸ்வாமி, வித்வான் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி கும்மட்டித்திடல் கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி (திருக்குடந்தை) டி. இ. சடகோபாசார்ய ஸ்வாமி (திருப்பாப்புலியூர்) வக்கீல் வீரராகவாச்சாரியர் ஸ்வாமி (நாமக்கல்) வி. என். செல்லமய்யங்கார் ஸ்வாமி (சேலம்) பி. எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி (பரமக்குடி.)

ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபையின் நிர்வாஹக் கூட்டம்.

ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபையின் வார்ஷிக நிர்வாஹக் கூட்டம் சித்திரை மீ 10 உ மதுராந்தகம் ஸ்கூல் ஹாலில் மத்யாந்ஹம் 2-மணிக்கு நடைபெற்றது ஸபையின் 17-வது வர்ஷத்திய நிர்வாக யாதாஸ்து (இது தீபிகையின் முன் ஸஞ்சிகையில் வெளியாகி யிருக்கிறது) படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிறகு அடுத்து வரும் வருஷத்திற்கு பின் வருமாறு நிர்வாஹக் கமிட்டி யங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

போஷகர்.

ராவ்ஸாஹிப் ஸ்ரீ உ. வே. டி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் டில்லி.

ஸபாத்யக்ஷர்.

ஸ்ரீ உ. வே. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், சென்னை.

ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.

ஸ்ரீ. உ. வே. எஸ். ராஜகோபலாசார்யர் (மன்னார்குடி.)
,, டி. கோதண்டராம அய்யங்கார் (தஞ்சை.)
,, எ. வி. கோபாலாசாரியார் (திருச்சி.)
,, வி. பாஷ்யமய்யங்கார் (மதுரை.)
,, ஸி. வி. வெங்கடரமணய்யங்கார் (கோயமுத்தூர்.)
,, ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் (திருவல்லிக்கேணி.)
திவான்பகதூர் வி. ராமபத்ர நாயுடுகாரு, தொட்டப்ப நாய்க்கனூர் ஜமீன்தார்.

கார்யதர்சிகள்.

ஸ்ரீ. உ. வே. எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார் (மயிலாப்பூர்.)
,, எஸ். லக்ஷ்மிநரஸிம்மாசார்யார் (திருவல்லிக்கேணி.)

பொக்கிஷதாரர்.

ஸ்ரீ உ. வே. கே.வி. க்ருஷ்ணமாசாரியர் (திருவல்லிக்கேணி.)

நிர்வாஹக கமிட்டி மெம்பர்கள்.

ஸ்ரீ. உ. வே. நடாதூர் என். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், புரசைவாக்கம்.
,, ராவ்ஸாஹிப் டி. ராமாநுஜய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
,, கெ. டி. ஸுந்தரராஜாசாரியர், முத்தியாலுபேட்டை.
,, எ. ரங்கஸ்வாமி ஸரஸ்வதி, திருவல்லிக்கேணி.
,, டி. வி நீலமேகாசார்யர், கீழ்ப்பாக்கம்.
,, டி. ஆர். ராஜகோபாலாச்சார்யர், புரசைவாக்கம்.
ஸ்ரீமான் எஸ். வெங்கடாசலம் பிள்ளை, புரசைவாக்கம்.
ஸ்ரீ. உ. வே. எஸ். வராஹஸ்வாமி அய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
,, பி. என். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், மயிலாப்பூர்.
,, டி. இ. சடகோபாசாரியர், திருப்பாப்பிலியூர்.
,, என். டி. ஸ்ரீ ராமாச்சாரியர், ,,
,, சக்ரவர்த்தி வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் கும்பகோணம்.
,, கும்மட்டித்திடல் ஜி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கும்பகோணம்.
,, எ. ராகவாசார்யர், கும்பகோணம்.
,, எம். எஸ். கிருஷ்ணமாச்சாரியர், ஸ்ரீ ரங்கம்.
,, எஸ். யாமுனதாதாசார்யர், ,,
,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், புதுக்கோட்டை.
,, எம். எஸ். சேஷய்யங்கார், எம். எல். ஏ. மதுரை.
,, என். ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை.
,, ஆர். ரங்காசார்யர், திருநெல்வேலி.
,, ஜெ. வரதராஜ அய்யங்கர், ,,
,, வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ,,
,, வி. ஆர். ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்தி, கோயமுத்தூர்.
,, கிடாம்பி ராமாநுஜாசார்யர், மோஹனூர்.
,, கே. வி வெங்கடாசார்யர், நாமக்கல்.
,, வி. என். செல்லமய்யங்கார், சேலம்.
,, டி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், ,,
,, கெ. டி. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், வேலூர்.
,, ராவ்ஸாஹிப் டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், ஹைதராபாத்.
,, ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர், மாம்பலம்.
,, கே. எஸ். சம்பகேச அய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியே பத்ராதிபராக இருந்து வர வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்பட்டார்.

வித்வத் ஸம்மாநம்.

இதற்காக உபகரித்த மஹான்கள் விஷயத்தில் நாம் விசேஷித்த க்ருதஜ்ஞதையை ஆவிஷ்கரிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ அஹோபிலம் அழகிய சிங்கர், இந்த ப்ரவ்ருத்தியை அதிமாத்ரம் திருவுள்ளம் உகந்து அநுக்ரஹ ரூபமான ஸ்ரீமுகத்தை ப்ரஸாதித்ததுடன் ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் இந்த விஷயத்திற்காக ஸ்ரீ ஸந்நிதியிலிருந்து ரூ. 50 கொடுப்பதாக நியமித்து, அந்த பிரகாரம் இந்த ஸம்வத்ஸரத்திற்காக ரூ. 50 நியமித்தார். ஸ்ரீ. உப. ஸி. வெங்கடரமண ஐய்யங்கார் ஸ்வாமி (கோயம்புத்தூர்) அத்யௌதார்யத்துடன் ரூ. 100 கொடுத்தார். ஸ்ரீ. உப. எஸ். வரதாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உப. வேலூர் சின்னஸாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி முதலான ஆஸ்திகர்களும் இதைக் குறித்து விசேஷித்த உபகாரம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ:

॥ ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

யோऽந்த: ப்ரவிஶ்ய மம வாசமிமாம் ப்ரஸுப்தாம்
ஸஞ்ஜீவயத்யகிலஶக்திதர: ஸ்வதாம்நா ।
அந்யாம்ஶ்ச ஹஸ்தசரணஶ்ரவணத்வகாதீந்
ப்ராணாந் நமோ பகவதே புருஷாய துப்யம் ॥

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் பதினெட்டாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம், பூர்வம் செய்திருந்த ஸம்விதாந ப்ரகாரம், ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் சென்ற சித்திரைமீ 9, 10உகளில் நடை ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபையின் பெற்றது. அதைப் பற்றிய அறிக்கை யொன்று வார்ஷிக மஹா ஸங்கம். ஸபையின் கார்யதர்சியால் எழுதப் பெற்று இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றொரு பக்கத்தில் ப்ரசுரிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அறிக்கையிலிருந்து, இந்த ஸங்கம் யதாபூர்வம் ஆஸ்திகரெல்லாராலும் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது நன்கு விளங்கும். அந்த ஆதரமே ஸங்கத்தில் குணாம்சங்கள் இருக்கின்றனவென்பதற்கு முக்ய ஸூசகம்.

சென்ற ஸஞ்சிகையில், இந்த ஸங்கத்தில் சேரும் ஆஸ்திகர்களுக்கு நாம் ஒரு விசேஷ விஜ்ஞப்தியைச் செய்திருந்தோம். பாஷாந்தராப்யாஸத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் நமது பாலர்களுக்கு தேச கால வைகுண்யத்தால் நமது பெரியோர்களுடைய ஸதாசாரங்களின் பழக்கம் ஏற்படாமல் போய்விடுகிறதென்றும், அந்த ஆசாரங்களில் ஒருவித மஹிமையும் ச்ரேயஸ்ஸும் இருக்கின்றனவென்று நாம் நம்பியிருப்பது உண்மையானால் அந்த ஆசாரங்களை லோபம் அடையவொட்டாமல் தடுக்க நாம் ப்ரயத்நப்படவேண்டியது அத்யவச்யமென்றும், அப்படி அந்த லோபத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு இந்த ஸங்கம் தகுந்த உபாயங்களைத் தேடவேண்டுமென்றும் நாம் ப்ரார்த்தித்திருந்தோம். அந்த ப்ரார்த்தனையைக் கண்ணுற்றோ, இல்லாவிட்டால்

தாமாகவேயோ, சில ஆஸ்திகர்கள், நமது இஷ்டத்தை ஸாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய உபாயமொன்றை ஸங்கத்திற்கு விஜ்ஞாபித்துக்கொண்டதாகவும், அந்த விஜ்ஞாபநத்தை ஏக முகமாக ஸங்கம் ஆமோதித்ததாகவும், அதற்கு அநுகுணமான தீர்மானமொன்று ஸங்கத்தாற் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாகவும் கார்யதர்சியின் அறிக்கையிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். இது நமக்கு மிக்க ஆஹ்லாதத்தை ஜநிப்பிக்கின்றது. நமது பாலர்கள் நமது வைதிகாசாரங்களிலிருந்து ப்ரஷ்டர்களாய்ப் போவது முழுவதும் நம்முடைய ஔதாஸீந்யத்தாலேயே என்பது நமது நம்பிக்கை. நமது வைதிக ஸாதுக்களுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தை அவர்களுக்கு நாம் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்காமலும், அவைதிகர்களுடைய ஸம்ஸர்க்கம் பூர்ணமாக ப்ராப்தமாகும்படி அவர்களை நாம் அநாதரித்தும் வந்தால், அவர்கள் கெட்ட ஆசாரங்களுக்குப் பாத்ரமாகாமல் எப்படியிருக்கக்கூடும்? வேடுவச்சேரி கிளிகள் இருப்பது போலவன்றோ அவர்கள் இருப்பது? மாதா பிதாக்கள் இருக்குமிடத்தை விட்டுவித்யார்த்திகளாய் பத்தநங்களில் போய் வஸிக்கும் நமது பாலர்களுக்கென்று நாம் வைதிகாசாராநுஸாரியான போஜநசாலை முதலியவைகளை ஏற்படுத்துவதும், வைதிகராயும் வித்வான்களாயுமுள்ள ஸாத்விகர்களைக்கொண்டு அவர்களுக்கு அநுஷ்டாந முகேந ஸதாசாரப் பயிற்சியைச் செய்து வைப்பதும் நமது ஆசார ஸம்ரக்ஷணத்திற்குத் தகுந்த உபாயங்களே. இந்த உபாயங்களைக் கைப்பற்றுவதாக நிச்சயம் செய்திருக்கும் ஸங்கத்தின் தீர்மானத்தை நாம் மிகவும் ஆமோதிக்கிறோம்.

நமது கந்யகைகளின் விவாஹ விஷயமாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முயலும் சில ப்ராந்தர்களுடைய ப்ரயத்நத்தைப்பற்றி இந்த ஸங்கம் செய்திருக்கும் தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்பொழுதும் நமக்கு மிக்க ஸந்தோஷம் ஜநிக்கின்றது. கேவலம் அபிநிவேசத்தைக் கொண்டு நாம் ஒருவித நிர்ணயத்தைச் செய்யக்கூடாதென்றும், நமது பரிபந்திகள் சொல்லும் வார்த்தையை நிஷ்பக்ஷபாதமாகவும் ஆக்ரஹமற்றும் குண தோஷ விசாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும், நாம், இந்தச் சீர்திருத்தக்காரர்களாற் சொல்லப்படும் உக்திகளைப் பலதடவை தீர்க்கமாக ஆலோசித்துப் பார்த்தோம். அப்படி ஆலோசித்துப் பார்க்கப் பார்க்க, அவை நமது ச்ரேயஸ்ஸுக்கு அதிமாத்ரம் விருத்தங்களே என்னும் தோற்றம் பலப்படுகின்றதே தவிர அவைகளில் குண லேசமும் இருப்பதாகக் கொஞ்சமேனும் தெரியவில்லை. ஹிதாந்வேஷிகளாயிருக்கும் அந்தச் சீர்திருத்தக்காரர்கள், ப்ராந்தர்களாய் அஹிதத்தை விளைவிக்கிறார்களே என்று மாத்ரம் நமக்கு சோகம் ஜநிக்கின்றது.

"யாவத் க்லேஶப்ரஶமநம் ஸுஹ்ருத்பி:
ஸமேத்ய ஸத்பி: பரிவர்ண்ய காலை: ।
நிக்ருஹ்ய ராஜா பரிரக்ஷிதவ்யா
ஸந்தோ யதா ஶிஷ்டபதே ப்ரக்ருஹீதா: ॥"

என்கிறபடி அகார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்பவர்களை, உண்மையாக ஸௌஹ்ருத்துக்களாயிருப்பவர்கள் பலாத்கரித்தாவது அடக்கவேண்டியது அவசியமானதால், ஸங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறபடி இது விஷயத்தில் நாம் முதலில் ஸாந்த்வ புரஸ்ஸரமாக அவர்களுக்கு தர்மத்தை உபதேசிப்பதுடன், அந்த உபதேசம் வீணாகி அவர்கள் தாம் இச்சிக்கிறபடி சட்டத்தை ஏற்படுத்தி விட்டால் நாம் அஸாந்த்வமாகவும் ப்ரவ்ருத்தித்து அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய முயல வேண்டியதும் அவசியமேயாகும். அது விஷயத்தில் ஸங்கத்தினுடைய ஹார்த்தமான அநுமதியும் ஸஹாயமும் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் எவ்வித ஆக்ஷேபமும் இல்லை.

மற்றைப்படி ஸங்கத்தில் நடைபெற்ற உபந்யாஸங்கள் விஷயமாகவோ ஸங்கத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுக்குச் செய்யப்பட்ட உபசாராதிகள் விஷயமாகவோ நாம் அஸந்துஷ்டியுடன் சொல்லக்கூடிய வார்த்தை ஒன்றுமில்லை. சில உபந்யாஸங்கள் தத்வ விஷயங்களை விசாரித்து அந்தத் தத்வத்தின் அர்த்தங்களைப் போதிப்பித்தது போல, மற்றும் சில உபந்யாஸங்கள் ஸ்ரீ பகவானுடைய கல்யாண குணங்களையும் அவனுடைய திவ்ய சேஷ்டிதங்களையும் ரஞ்ஜகமாக விவரித்துக்கொண்டு ஸப்யர்களுக்கு மிக்க ஆநந்தத்தை ஜநிப்பித்தன. பிந்ந ருசிகளான ஜநங்களடங்கியுள்ள மஹாஸங்கங்களுக்கு எல்லா ரஸங்களும் அபேக்ஷிதங்களே. இந்த ஸங்கத்தை நடத்தி வைக்கும் பரத்தை வஹித்த ஸ்ரீ மதுராந்தக வாஸிகளான நமது ஸௌஹ்ருத்துக்களின் அநந்ய ப்ரயோஜநமான பரிச்ரமமும் அவர்களுடைய உத்ஸாஹமும் அதிமாத்ரம் ஆச்சர்யாவஹங்களாக இருந்தன. இம்மாதிரியான ஸங்கங்கள் வேறு ஒருவித பலத்தையும் விளைவிக்காமற் போனாலும், அநந்ய ப்ரயோஜநமான கைங்கர்யத்திற்கு அவை ஒருவித அவகாசத்தைக் கொடுக்கின்றன வென்பது மாத்ரமே அவைகளின் சாரிதார்த்யத்திற்குப் போதுமானது. நாம் அர்த்திக்கவேண்டிய ஸகல ச்ரேயஸ்ஸும் அப்படிப்பட்ட அநந்ய ப்ரயோஜநமான ஸத்விஷய ப்ரவ்ருத்தி யொன்றையே மூலமாகக் கொண்டதன்றோ? ஸ்ரீ சரண்யன், இந்த ஸங்கங்களை எப்பொழுதும் ஸாத்விகமான மார்க்கத்தில் ப்ரசோதநம் செய்துகொண்டு உத்தரோத்தரம் அவைகள் அபிவ்ருத்தமாகும் படி அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று நாம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

த்ரஷ்டுரேகஸ்யைவ பரிகல்பிதத்வாத் ஜீவா மித்யாபூதா:' இதி। ப்ரஹ்மணா ஸ்வரூபவ்யதிரிக்தஸ்ய ஜீவபாவஸ்ய ஸர்வஶரீராணாம் ச கல்பிதத்வாத், ஏகஸ்மிந்நபி ஶரீரே ஶரீரவஜ்ஜீவபாவஸ்ய ச மித்யாரூபத்வாத் ஸர்வாணி ஶரீராணி மித்யாரூபாணி, தத்ர ஜீவபாவஸ்ய

அவை நிர்ஜ்ஜீவன்களே; அவைகளுள் இருப்பவை போலத் தென்படும் ஜீவன்களெல்லாம் பொய்.' இதுதான் ஏக ஜீவ வாதம். இது எப்படி கண்டிக்கப் படுகிறதென்றால், ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் ஒன்று நீங்கலாக மற்றை ஸகல ஜீவன்களுடைய ஜீவத்தன்மை, ஸகல சரீரங்கள் இவையெல்லாம் ப்ரஹ்மத்தாலேயே பரிகல்பிதங்களா யிருக்கிறபடியால், ஒவ்வொரு சரீரத்திலும், சரீரம் போல அதில் ஜீவன் இருப்பதும் பொய்யே. ஆகையால் ஸகல சரீரங்களும் பொய்; அவைகளுள் ஜீவன் இருப்பதும் பொய்; ஆகையால், ஸ்வப்நத்தில் காணப்படும் சரீரத்தில் ஜீவன் இருப்பதற்கும் மற்றை சரீரத்தில் ஜீவன் இருப்பதற்கும் எவ்வித விசேஷமும் இல்லை. எங்கள் மதத்திலோ அப்படியன்று. ஸ்வப்நம் காண்கிறவனுடைய சரீரம், அதில் ஜீவன் இருப்பது, இவையிரண்டும் ஸ்வப்

இவ்விடத்திலும் பார்க்கிறவனுடைய சரீரம் மாத்ரம் ஜீவனுடன் கூடியதாகவும் பார்க்கப்படும் சரீரங்களெல்லாம் நிர்ஜ்ஜீவன்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்' என்பது அவர்களுடைய உபபாதநம். இந்த உபபாதநம் நிற்கமாட்டாது. ஏனென்றால், அத்வைதிகளுடைய கொள்கைப்படி, ப்ரஹ்மம் ஒன்று நீங்கலாக மற்றவை யெல்லாம் பொய்யாகையால், ஸ்வப்நத்தில் காணப்படும் சரீரமும் வேறு சரீரமும், ஸ்வப்நத்தில் காணப்படும் சரீரத்தில் ஜீவன் இருப்பதும் வேறு சரீரத்தில் ஜீவன் இருப்பதும், எல்லாம் பொய்யாக வேண்டும். அப்படி எல்லாம் பொய்யானால், ஒரு சரீரம் மாத்ரம் ஜீவனுடன் கூடியது என்று சொல்வது எப்படி ஸாதிப்பபடும்? 'பாரமார்த்திகமான ஜீவைகத்வத்தை நாங்கள் சொல்லவில்லை; பாரமார்த்திகம் போலத் தோன்றும் ஜீவைக்யத்தைப் பற்றியே நாங்கள் சொல்லுகிறோம்' என்னில், அந்தத் தோற்றம் 'ஜீவன் ஒன்று தான்' என்றே தோன்றுகிறது' என்று சொல்வது அநுபவ விருத்தமாகும். ஆகையால், இந்த ஏக ஜீவ வாதம் நிலை பெற மாட்டாது.

அநுவாதம் — ப்ரபஞ்சத்தை ஸத்யமென்று ஒத்துக்கொள்ளும் எங்களுக்கோ வென்றால்.

உண்மையாகவே ஸ்வப்ந த்ருஷ்டாந்தத்தைக் கொண்டு ப்ரபோத காலத்தில் ஜநிக்கும் ஜ்ஞாநங்களுக்கு அபரமார்த்தத் தன்மையைச் சொல்வது யுக்தமாக மாட்

மித்2யார்த2த்வே உபாதே3யகஸ்ய ஶரீரஸ்ய தத்ர ஜீவஸத்3பா4வஸ்ய ச ந கஶ்சித் விஶேஷ: । அஸ்மாகம், ஸ்வப்நே த்3ருஷ்டா: ஸ்வஶரீரஸ்ய தத்3வ்யதிரிக்தஸ்ய ச ப்ரபோ3த4வேலாயாம் பா3தி4தத்வாத், அந்யேஷாம் ஶரீராணாம் தத்3க3தஜீவாநாம் ச பா3தி4தத்வாத் தே ஸர்வே மித்2யாபூ4தா:, ஸ்வஶரீரைகம் தத்3க3த ஜீவஸத்3பா4வஶ்ச பரமார்த2: இதி விஶேஷ: ।

அவித்3யா, கேந வா அவித்3யாநிவ்ருத்தி: ? ஸா ச கீத்3ருஶீ ? இதி

நம் தெளிந்த பிறகும் அபாதிதங்களாக இருக்கிறபடியால், அவை பரமார்த்தங்களே; ஸ்வப்நத்தில் காணப்படும் மற்றை சரீரங்களும் அவைகளுள் ஜீவன்கள் இருப்பதும், ஸ்வப்நம் தெளிந்த பிறகு பாதிதங்களாகிவிடுகிற படியால், அவை பொய்யே. ஆகையால், எங்கள் மதத்தில் விசேஷம் இருக்கின்றது.

அவித்3யா........விவேசநீயம்—தவிரவும் இந்த அவித்யை எதனுல் நிவ்ருத்

டாது. ஸ்வப்ந ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் நித்ரை முதலான தோஷத்தால் துஷ்டங்களாயுள்ள கரணங்களால் ஏற்படுமவை; அவை, ப்ரபோதம் ஏற்பட்டவுடன் பாதிதங்களாகி விடுகின்றன. ப்ரபோத ஜ்ஞாநங்களோ அப்படிப்பட்டவையல்ல. ஆகையால் அந்த த்ருஷ்டாந்தம் யுக்தமன்று. இந்த அர்த்தம், “வைத4ர்ம்யாச்ச ந ஸ்வப்நாதி3வத் ” (2-2-28) என்னும் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தில் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவித்3யா—இதுவரையில் அவித்யையின் ஸ்வரூப அநுபபத்தி நிரூபிக்கப்பட்டது; ப்ரஸங்காத் ஏக ஜீவ வாதமும் நிரஸிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அவித்யையின் நிவ்ருத்தி அநுபபத்தியும் நிவர்த்தக அநுபபத்தியும் உபபாதிக்கப்படுகின்றன. ‘எல்லாம் ப்ரஹ்மமே என்னும் ஜ்ஞாநத்தால் அவித்யையின் நிவ்ருத்தி ஏற்படுகின்றது’ என்று அத்வைதிகளால் சொல்லப்படும் அவித்யா நிவ்ருத்தியானது எப்படிப்பட்டது என்பது, ந்யாயத்திற்கு ஒத்து நிரூபிக்கத் தகாதது என்பது தான் நிவ்ருத்தி அநுபபத்தி; அந்த அவித்யையை நிவ்ருத்திபிக்கிறதாகச் சொல்லப்படும் ஜ்ஞாநம் எப்படிப்பட்டது என்பதும் ந்யாயத்திற்கு ஒத்து நிரூபிக்கத் தகாதது என்பது தான் நிவர்த்தக அநுபபத்தி.

நிவ்ருத்திஶ்ச அநிர்வசநீய ப்ரத்யநீகாகாரா—அத்வைதிகள், அவித்யையை அநிர்வசநீயம் (இன்னதென்று சொல்லக்கூடாதது) என்றன்றோ சொல்லுகிறார்கள்? அவர்கள் அவித்யையின் நிவ்ருத்தியை ‘இன்னதென்று சொல்லக்கூடாததாக இருப்பதற்கு எதிரிடையான இருப்பு’ என்று சொல்வது, அவர்கள் அவித்யைக்குச் சொல்லும் விவரணத்தை அநுஸரித்ததே.

விவேசநீயம் । ‘ஸர்வம் ப்3ரஹ்மேதி ஜ்ஞாநம் நிவர்தகம், நிவ்ருத்திஶ்சாநிர்வசநீய ப்ரத்யநீகாகாரா’ இதி சேத், அநிர்வசநீயப்ரத்யநீகம் நிர்வசநீயம்; தச்ச ஸத் அஸத் உப4யரூபம் வா; ஸ்வரூபம் ந விஷ்யதே । ப்3ரஹ்மவத்

திக்கப்படுகின்றது? அதன் நிவ்ருத்தி என்பது எப்படிப்பட்டது? என்பதை விவேசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ‘எல்லாம் ப்ரஹ்மமே என்னும் ஜ்ஞாநம் அவித்யையைப் போக்குகின்றது; அந்த அவித்யையின் நிவ்ருத்தியும், அநிர்வசநீயமாக இருப்பதற்கு எதிரிடையா யிருக்கும் ஆகாரத்தை உடைத்தாயிருப்பதே’ என்னில், அது

அநிர்வசநீய ப்ரத்யநீகம் நிர்வசநீயம்—இதில் நிவ்ருத்தி அநுபபத்தி நிரூபிக்கப்படுகின்றது. அத்வைதிகள், அவித்யை என்பதை ஸத3ஸத3நிர்வசநீயம் (ஸத் என்ருவது அஸத் என்ருவது இரண்டும் என்ருவது நிர்வசநம் செய்யக்கூடாதது) என்று சொல்லுகிருர்கள். ஆகையால், அந்த அவித்யையின் நிவ்ருத்தியை ஸத3ஸத3நிர்வசநீயத்திற்கு எதிரிடையான ஆகாரத்துடன் கூடியதாகச் சொல்லவேண்டும். அதாவது அவித்யையின் நிவ்ருத்தி என்பது ஸத் என்ருவது அஸத் என்ருவது இரண்டும் என்ருவது சொல்லக்கூடியது என்று சொன்னதாயிற்று. ‘ஸத்’ என்பதற்கு பரமார்த்தம் என்பது பொருள். அவித்யையின் நிவ்ருத்தியைப் பரமார்த்தம் என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அது ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதா? இல்லாவிட்டால் ப்ரஹ்மமேயா? என்று கேட்கக்கூடும். ‘ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது’ என்று சொல்லில், அப்படிச் சொல்வது, ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஒரு பரமார்த்த வஸ்துவை ஒத்துக்கொள்வது ஆகிறபடியால், அது அத்வைத மதத்திற்கு ஹாநியை விளைவிக்கும். ‘ப்ரஹ்மமே’ என்று சொல்லில், ப்ரஹ்மம் எப்பொழுதும் இருக்கும் வஸ்துவாகையால், இந்த நிவ்ருத்தியும் எப்பொழுதும் இருப்பதே என்று ஏற்படும்; அதாவது வேதாந்த ஜ்ஞாநம் உண்டாவதற்கு முன்னும் நிவ்ருத்தி ஏற்படக்கூடும் என்று சொன்னதாகின்றது. அது, ‘ஐக்ய ஜ்ஞாநம் ஜநித்த பிறகே மோக்ஷம், அதற்கு முன் ஸம்ஸாரமே’ என்று அத்வைதிகள் சொல்லும் மதத்திற்கு விருத்தம். ஆகையால் அவித்யையின் நிவ்ருத்தியை இந்த இரண்டு விதங்களுள் ஒரு விதமாகவும் சொல்ல ஸாத்யப்பட மாட்டாது.

‘அவித்யையின் நிவ்ருத்தி என்பது பரமார்த்தமன்று, அபரமார்த்தமே’ என்னும் பக்ஷத்திலும் ஸங்கடம் ஸம்பவிக்கின்றது. முன் போல, ‘அது ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதா? இல்லாவிட்டால் ப்ரஹ்மமேயா?’ என்று ப்ரச்நம் செய்யக்கூடும். இது அபரமார்த்த பக்ஷமாகையால், இது ப்ரஹ்மமே என்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை; ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறு பட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லும் பக்ஷத்தில், இது அபரமார்த்தமாகையால்

திரோதாநேநைவ தத்ப்ரஹ்மவத் ஸாவித்யா ந நிவ்ருத்தா ஸ்யாத் ; ப்ரஹ்மைவ சேந்நிவ்ருத்தி:, தத்ஸ்வரூபஸ்யாவிசிஷ்டத்வாத் வேதாந்தஜ்ஞாநாத் ப்ராகேவ நிவ்ருத்தி: ஸ்யாத் । 'ஐக்யஜ்ஞாநம் நிவர்த்தகம், தத் அபாவாத் ஸம்ஸார:' இதி ஸ்வஸித்தாந்தம் விருத்யேத ।

கிஞ்ச, 'நிவர்த்தகஜ்ஞாநஸ்யாபி அவித்யாரூபத்வாத் தந்நிவர்த்தகம் கிம் ?' இதி வக்தவ்யம் । 'நிவர்த்தகஜ்ஞாநம் ஸ்வேதரஸமஸ்தபேதம்

உபபந்நமன்று. அநிர்வசநீயமா யிருப்பதற்கு எதிரிடையாக இருப்பதாவது நிர்வசநீயமாக இருப்பதே. அப்படி அது நிர்வசநீயமாக இருந்தால், அது ஸத்தாகவாவது அஸத்தாகவாவது அல்லது ஸத் அஸத் இரண்டுமாகவாவது இருத்தல் வேண்டும். வேறு ஒரு விதமாகவும் அது இருப்பது ஸாத்யமில்லை. அதை ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறு பட்டதென்று ஒத்துக் கொள்ளும் பக்ஷத்தில், அவித்யை நிவ்ருத்தமாகாமலே நின்றுவிடும். அது ப்ரஹ்மமே என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், அந்த ப்ரஹ்மம் அதற்கு முன் காலத்திலேயே அவிசிஷ்டமாக இருக்கிறபடியால், ஐக்ய ஜ்ஞாநம் ஜநிக்கும் முன்னதாகவே அவித்யா நிவ்ருத்தி ஏற்படுகின்றது என்று ஒத்துக் கொள்ளும்படி ஸம்பவிக்கும். 'ஐக்ய ஜ்ஞாநமே அவித்யையை நிவ்ருத்திப்பிக்கின்றது. ஐக்ய ஜ்ஞாநம் இல்லாவிட்டால் ஸம்ஸாரம் நிலை நிற்கின்றது' என்னும் உங்களுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு அது அத்யந்தம் விருத்தமன்றோ ?

அதற்கு வேறொரு அவித்யை காரணமாக வேண்டும். அந்த அவித்யையின் நிவ்ருத்தியைப் பராமர்சிக்கும் காலத்தில், இதே மாதிரி அதுவும் அபரமார்த்தமென்று சொல்ல வேண்டி, அதற்கு மற்றுமொரு அவித்யையைக் காரணமாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி விசாரத்திற்கு முடிவு இல்லையாதலால், அநவஸ்தை என்னும் தோஷம் ப்ரஸங்கித்து 'அவித்யைக்கு நிவ்ருத்தி இல்லை' என்றே சொல்ல வேண்டி வரும். இப்படி அபரமார்த்த பக்ஷத்திலும் நிவ்ருத்திக்கு உபபத்தி ஏற்படமாட்டாது.

'இந்த நிவ்ருத்தி பரமார்த்தம் அபரமார்த்தம் இரண்டுமே' என்றும் ஒரு பக்ஷமுண்டு. அதில் பரமார்த்த அம்சம் இருக்கிறபடியால் பரமார்த்த பக்ஷத்தில் சொல்லப்பட்ட தூஷணங்களும், அபரமார்த்த அம்சமும் இருக்கிறபடியால் அந்தப் பக்ஷத்தில் சொல்லப்பட்ட தூஷணங்களும், அந்வயிக்குமாதலால், இந்தப் பக்ஷத்திலும் உபபத்தி ஏற்படமாட்டாது. இதுதான் நிவ்ருத்தி அநுபபத்தி.

கிஞ்ச—இதில் நிவர்த்தக அநுபபத்தி நிரூபிக்கப் படுகின்றது. கீழ்ச் செய்யப்பட்ட நிவ்ருத்தி தூஷணங்களால் நிவர்த்தக தூஷணமும் செய்யப்பட்டதான போதிலும், வேறொரு ப்ரகாரமாகவும் இந்தத் தூஷணத்தைச் செய்யக்கூடும் என்னும் அபிப்ராயம் கொண்டு ப்ரக்ருத தூஷணத்தைச் செய்கிறார். அது என்னவென்பதைப் பராமர்சிப்போம். ஜ்ஞாநம் என்பது ஸ்வரூபபூத ஜ்ஞாநமென்றும் ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநமென்றும் இரண்டு வகைப்பட்டது. 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறபடி ப்ரஹ்

நிவர்த்ய க்ஷணிகத்வாதேவ ஸ்வயமேவ விநச்யதி, தாவாநலவிஷநாசந விஷாந்தரவத்' இதி சேந் ; ந ; நிவர்த்தக ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தத்வேந தத்ஸ்வரூபவத் தத்உத்பத்தி விநாசயோரபி அவித்யாரூபத்வாத் தந்நாச

கிஞ்ச............ஸ்வஜந்யேவ—தவிரவும், நிவர்த்தக ஜ்ஞாநமும் அவித்யையாக இருக்கிறபடியால், அது எதனால் நிவ்ருத்திக்கப் படுகின்றது என்பது விளக்கப் படவேண்டியதாக இருக்கின்றது. 'அந்த நிவர்த்தக ஜ்ஞாநமானது தன்னைத் தவிர்த்த மற்றை ஸகல பேதங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்து விட்டு, தான் க்ஷணிகமாகிறபடியால் தானாகவே அதுவும், காட்டுத் தீ, விஷத்தைப் போக்கடிக்கும் மற்றொரு விஷம் இவைகள் போல நசித்து விடுகின்றது' என்று சொல்வது உபபந்நமாகமாட்டாது. நிவர்த்தக ஜ்ஞாநம் என்பது ப்ரஹ்மத்தைக் காட்

மத்தின் ஸ்வரூபமே ஸ்வரூப பூத ஜ்ஞாநமென்று சொல்லப்படும். அது பரமார்த்தமானது எப்பொழுதும் இருப்பது; ப்ரமாணத்தால் உண்டாகக் கூடியதன்று. வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்த்ரம் படித்து அதனால் ஏற்படும் ஜ்ஞாநத்தை ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநமென்று சொல்வார்கள். அத்வைதிகளின் மதப்படி ப்ரஹ்மத்தைத் தவிர்த்த மற்றவையெல்லாம் அவித்யையாகையால், இந்த ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநத்தை அவர்கள் அவித்யாரூபமென்றே சொல்லவேண்டும். 'இந்த இரண்டுவித ஜ்ஞாநங்களுக்குள் எந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு அவித்யையை நிவ்ருத்திப்பிக்கும் யோக்யதை உண்டு ?' என்று ப்ரச்நம் செய்தால், ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநத்திற்கே அவித்யா நிவர்த்தகத்வம் ஏற்படுமே தவிர ஸ்வரூப பூத ஜ்ஞாநத்திற்கு அந்தத் தன்மை ஏற்படமாட்டாது. ஸ்வரூப பூத ஜ்ஞாநம் அவித்யா நிவர்த்தகமாகும் பக்ஷத்தில், அது எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியால், அவித்யா நிவ்ருத்தியும் எப்பொழுதும் இருக்க ப்ரஸங்கிக்கும். அதாவது ஸம்ஸாரம் என்பதே இருக்கமாட்டாது. ஆகையால் அதற்கு அவித்யா நிவர்த்தகத்வம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அவித்யாரூபமான இந்த ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநமானது, ப்ரமாணத்தால் ஏற்பட்டு தன்னைத் தவிர்த்த மற்றை ஸகல பேத ஜ்ஞாநத்தையும் நசிப்பிக்கின்றதென்றும், அப்படி அவையெல்லாவற்றையும் நசிப்பித்த பிறகு தானும் ஸ்வயமாகவே நசித்து விடுகிறதென்றும் அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநம் அவித்யா ரூபமாகையால், அது நாசத்தை அடையாமல் இருக்கும் பக்ஷத்தில், மற்றை பேத ஜ்ஞாநமெல்லாம் நாசத்தை அடைந்த போதிலும் அவித்யை ஆத்யந்திகமாக நாசமடைந்ததாகாதாகையால், அத்வைதிகள் இந்த ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வயமே நசித்து விடுவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டுத் தீயையும் விஷ நிவ்ருத்திக்காகக் கொடுக்கப்படும் மற்றொரு விஷத்தையும் சொல்லுகிறார்கள். காட்டுத் தீ காடு முழுவதையும் எரித்துவிட்டு, பிறகு எரிக்கப் பதார்த்தமில்லாததால் ஸ்வயமே சாந்தமாவது போலவும், ஒரு விஷத்தை நிவ்ருத்திப்பிக்க ப்ரயோகிக்கப்படும் ஔஷத ரூபமான வேறொரு விஷம், முதல் விஷத்தை நசிப்பித்த பிறகு தானாகவே நசிக்கிறது போலவும், அவித்யா ரூபமான ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநம் மற்றை அவித்யை

[illegible]

டிலும் வேறுபட்டது; ஆகையால் அதன் ஸ்வரூபம் அதன் உத்பத்தி விநாசங்கள் எல்லாம் பொய்; விநாசம் பொய்யானால், அந்த விநாச ரூபமான அவித்யை நிற்கின்றது என்று சொன்னதாகும். அப்பொழுது அந்த விநாச தர்சநத்திற்கு நிவர்த்தகம் எதுவென்று ஏற்படமாட்டாது. தவிரவும், காட்டுத் தீ முதலானவைகளின் விஷயத்தில் விநாசம் என்பது முந்தின அவஸ்தையை விரோதிக்கும் மற்றொரு அவஸ்தையின் ப்ராப்தியே. அவைகளுக்கு இந்த அவஸ்தையின் மாறுதலுடைய பரம்பரையானது ஒரு பொழுதும் விலக்கத் தகுந்ததன்று.

[illegible]......[illegible]—தவிரவும் 'சிந்மாத்ரமான ப்ரஹ்மத்தைத் தவிர்த்து மற்றொன்றும் இல்லை' என்னும் ஜ்ஞாநம் யாருக்கு ஏற்படுகின்றது. அத்யாஸ ரூபனான ஆத்மாவுக்கு என்று சொல்வது உபபந்நமாக மாட்

யெல்லாவற்றையும் பூர்வம் நிவ்ருத்திப்பித்து பிறகு தானும் க்ஷணிகமாகையால் நசித்து விடுகின்றது என்பது அவர்களுடைய கொள்கை.

இது உபபந்நமாகமாட்டாது என்பது விசிஷ்டாத்வைதிகளின் ஆக்ஷேபம். இந்த நிவர்த்தக ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாகையால், அது மித்யை. அந்த மித்யா ஜ்ஞாநத்தை எது நிவ்ருத்திப்பிக்கின்றது என்று சொல்வது ஸாத்யமில்லாமல் இருக்கின்றது. காட்டுத் தீ முதலானவை போல அது ஸ்வயமாகவே நசித்து விடுகின்றது என்று சொல்லவும் ஸாத்யப்பட மாட்டாது. ஏனென்றால், அதுவும் அதன் விநாசமும் ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவையாக இருக்கும் பக்ஷத்தில், அதன் உத்பத்தி ஸ்திதிகள் போல அதன் ஸ்வரூப விநாசங்களும் ஸ்வப்நத்தில் தென்படும் பதார்த்தங்களின் விநாசம் போல கால்பநிகங்களாக இருக்க வேண்டுமாதலால், அவ்வை ஸம்பந்தமான அவித்யையை எது நிவ்ருத்திப் பிக்கின்றது என்று தேட வேண்டி வரும். 'அந்த விநாசம் ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதன்று. அது ப்ரஹ்மமே' என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், விநாசம் எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டு மாதலால், அதன் உத்பத்தியின் ஸம்பவம் என்பதே ஸாத்யமில்லை. அதாவது நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தின் உத்பத்தியே இல்லாமல் போய்விடும். அது அநர்த்தமன்றோ? தவிரவும், அத்வைதிகளால் சொல்லப்படும் த்ருஷ்டாந்தங்கள் அவர்களுக்கே அநர்த்தாவஹங்கள். நாசம் என்பது முன்னிருந்த அவஸ்தைக்கு விருத்தமான புதிய வேறொரு அவஸ்தையின் ப்ராப்தியே. காட்டுத் தீ விஷயத்தில் போல அவித்யை விஷயத்திலும் அத்வைதிகள் அவஸ்தையின் பரிணாம பரம்பரையை ஒத்துக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில், அவித்யைக்கு நிவ்ருத்தியே ஸம்பவிக்க மாட்டாது என்பதை ஒத்துக் கொண்டதாகும். ஆகையால் ஒரு வழியிலும் நிவர்த்தக ஜ்ஞாநம் [illegible]தற்கு உபபத்தி ஏற்படவில்லை. இது தான் நிவர்த்தக அநுபபத்தி.

[illegible]

டாது. அத்யாஸம் என்பது நிவ்ருத்திப்பிக்கப்பட வேண்டியது; ஆகையால், அது நிவ்ருத்திக்கும் ஜ்ஞாநத்திற்குக் கர்மாவாகின்றது; அதற்குக் கர்த்ருத்வம் சொல்வது (அதுவே அத்யாஸத்தை நிவ்ருத்திக்கின்றது என்று சொல்வது) ந்யாயத்திற்கு ஒத்ததாக மாட்டாது. அந்த ஜ்ஞாதா அத்யாஸ ரூபனன்று, ப்ரஹ்ம ரூபமே என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், 'அந்த ப்ரஹ்மத்தின் நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தைக் குறித்து ஏற்படும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமா? இல்லாவிட்டால் அத்யஸ்தமா?' என்று ப்ரச்நம் செய்யக்கூடும். அத்யஸ்தமென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், அந்த அத்யாஸமும் அதற்கு மூலமாக இருக்கும் மற்றொரு அவித்யையும் நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாகாமல்

[illegible]—இப்படி நிவ்ருத்தி நிவர்த்தக அநுபபத்திகளை நிரூபித்துவிட்டு, இப்பொழுது ஜ்ஞாதாவின் அநுபபத்தியை நிரூபிக்கிறார். ஸர்வமும் ப்ரஹ்மமே என்னும் ஜ்ஞாநம் ஏற்பட்டவுடன் அவித்யை நிவ்ருத்தியாகின்றது என்றன்றோ அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்கள்? அந்த ஜ்ஞாநம் யாருக்கு ஏற்படுகின்றது என்னும் அம்சத்தை விசாரிக்கப் புகுந்தால், இன்னாருக்கு ஏற்படுகின்றது என்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை என்கிறார். அதாவது, அந்த ஜ்ஞாநம் ஏற்படுகிறவனை (ஜ்ஞாதாவை) ப்ரஹ்மமே என்றும் சொல்ல முடியாது, ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனென்றும் சொல்ல முடியாது என்று சொன்னதாயிற்று. அத்வைதிகள் மதத்தில் ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட பரமார்த்த வஸ்து இல்லையாதலால் இந்த ஜ்ஞாதாவை ப்ரஹ்ம பிந்நன் என்று ஒத்துக் கொள்ளும் பக்ஷத்தில், அவன் அவித்யையால் ஏற்பட்ட அத்யஸ்த சேதநனென்றே சொல்ல வேண்டும்: அவனுடைய ஜ்ஞாநத்தினாலேயே அவித்யை நிவ்ருத்தியாகவேண்டு மாதலால், அவன் அம்மாதிரி அத்யஸ்த சேதநனாக இருப்பது ந்யாய விருத்தமாகும்: ஒரே வஸ்து ஒரு க்ரியைக்கு கர்மாவாகவும் கர்த்தாவாகவும் இருப்பது ஸாத்யமில்லை. ஆகையால் அவன் ப்ரஹ்மமே என்று சொல்லவேண்டி வருகின்றது. அதாவது, ப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபத்தால் ஜ்ஞாநமாக இருப்பதுடன் இந்த அவித்யா நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தையும் உடைத்தாயிருக்கிறான் என்று சொன்னதாயிற்று. இப்படி ப்ரஹ்மத்திற்குச் சொல்லப்படும் அவித்யா நிவர்த்தக ஜ்ஞாந ப்ரயுக்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமேயா? இல்லாவிட்டால் அத்யஸ்தமா? என்று ப்ரச்நம் செய்யக்கூடும். ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமே என்னில், அது நம்முடைய ஸித்தாந்தமாகையால் அது நமக்கு இஷ்டமே. 'ப்ரஹ்மம் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபம், ஜ்ஞாத்ருத்வமும் அதற்கு உண்டு' என்பது நமது ஸித்தாந்தமன்றோ? ஆனால் அது அத்வைதிகளுக்கு அபஸித்தாந்தமாகுமாதலால் அதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். அந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் அத்யஸ்தமென்று ஒத்துக் கொள்வதும் அவர்களுக்கு விருத்திக்கும். ஏனென்றால் அந்த அத்யாஸமும் அதற்கு மூலமாயுள்ள அவித்யையும் மற்றுமொரு நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தாலேயே நிவ்ருத்திப்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த நிர்வர்த்தக ஜ்ஞாநமும் ஒரு ஜ்ஞாதாவை ஆச்ரயித்தே இருக்கவேண்டுமாதலால், அந்த ஜ்ஞாதாவின்

188784

ஜெவெஷி தெகி, ஸ்ரூஹ்மணோ நிவத்த-ககஜ்ஞாநம் ஸ்ரூதி ஜ்ஞாத்ருகம் கிம் ஸ்வாஸவழி? உத கஸ்யத்ஸ்ழி? கஸ்யஸ்த்ம் தெகி, கயஸயாஸ்த்ரூஸூா விஷ்ராஞா அ நிவத-ககஜ்ஞாநாவிஷயதயா திஷ்டேதவ। தஹிவத-கரந்தராஷ்யவமெ தஸ்யாவி த்ரிராஸவக்ஷாதுகவஷெவ। ஸவ-ஷஸ்தி ஹி ஜ்ஞாநஸ்ய த்ரிராஸவக்ஷவிரஹெ ஜ்ஞாநக்ஷவெவ ஹீயெத; கஸ்யதிகி

நிற்கிறபடியால், அவைகள் நிவ்ருத்தி யாகாமலே நிற்கும்படி ப்ரஸங்கிக்கும். அதற்கு வேருெரு நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தை ஒத்துக்கொண்டால், அதுவும் மூன்று அம்சங்களை யுடையதாக இருக்க வேண்டுமாதலால், அநவஸ்தையே நேரும். (ப்ரமாண ஜந்ய) ஜ்ஞாந மெல்லாம், மூன்று அம்சங்களையும் உடைத்தா யிராமல், இருக்கும் பக்ஷத்தில் அவைக ளுக்கு ஜ்ஞாநத் தன்மையே இராமல் போய் விடும். ஜ்ஞாநம் என்பது ஒருவனுக்கு ஒரு அர்த்த விசேஷத்தை ப்ரகாசிக்கின்றதன்ருே? அதற்கு மூன்று அம்சங்க ளில்லா விட்டால், உங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தை அவித்

ஜ்ஞாத்ருவத்தைப் பற்றி விசாரிக்கப் புகுகையில் இதேமாதிரி ஸங்கடம் ஸம்பவித்து அநவஸ்தா ரூபமான தோஷத்தை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் ப்ரக்ருத ஜ்ஞாதா எப் படிப்பட்டவனென்று உபபாதிப்பது ஸாத்யமில்லாமல் இருக்கின்றது.

கயஸ்யாவாஸவ:—இதன் பொருளை பக்கத்தில் காண்க.

நிவ்யைதயா—நிவத்ய-ததயா। தத்தூ-கவாநவவெதீ:—அத்யாஸ மானது நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தால் நிவ்ருத்திப்பிக்கப்பட வேண்டியது. அந்த நிவர்த்தக ஜ்ஞாநத்தையுடைய ஜ்ஞாதா அத்யாஸரூபன் என்று சொல்வது எப்படி ந்யாயத்திற்கு ஒக்கும்? 'வெளிச்சத்தால் இருள் நிவ்ருத்திக்கப் படுகின்றது' என்னும் வாக்யத்தில் நிவ்ருத்தி ரூபமான க்ரியைக்கு ப்ரகாசம் கர்த்தா, இருள் கர்ம்மா. நிவ்ருத்திக்கின்ற ப்ர காசம், நிவ்ருத்திக்கப்படும் இருளாக இருக்கக்கூடுமோ? கர்ம்மத்வம் இருக்குமிடத்தில் கர்த்ருத்வம் அநுபபந்நம்.

தஸ்யாவி த்ரிராஸவக்ஷாகி—நிவர்த்தக ஜ்ஞாநம் (அறிவு) ஜ்ஞாதா (அறிகிறவன்) ஜ்ஞேயம் (அறியப்படும் வஸ்து) ஆக அம்சங்கள் மூன்று. ஸகலமான ப்ரமாண ஜந்ய ஜ்ஞாநத்திற்கும் இந்த மூன்று அம்சங்களை அத்வைதிகளும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூப பூதமான ஜ்ஞாநத்திற்கு மாத்ரம் அவர் கள் ஒரே அம்சத்தைச் சொல்லுகிருர்கள்.

ஸவ-ஷஸ்தி ஹி ஜ்ஞாநஸ்ய—ப்ரமாண ஜந்யமான ஜ்ஞாநமெல்லாவற்றிற் கும் என்பது தாத்பர்யம். இந்த வாக்யம் ஆரம்பித்து "கநிவத-ககம் ஸ்யாகி" என்னும் வரையில் ஜ்ஞாநத்தின் த்ரிரூபத்வம் விவரிக்கப்படுகின்றது.

வத் ஜ்ஞாநமாகிற ப்ரதம ஸுக்ருதம் "க்ஷத்ராதி கஜோதிநா ஞாவஹி" என்னக் கடவதோ என்னில், "ஜெ நாவஹி" அஜ்ஞாநியாலும் எனக்குத் திருவடி யொழிய வேறில்லை. அது என்னென்னில், ஸுக்ருத கார்யமாவது சப்தாதி விஷய ப்ராவண் யத்தினின்றும் மீட்டு இவ்வாத்மாவுக்குப் பகவதாபிமுக்யத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே. அது "ஜிதஞெ வ-ூணூரீகாக்ஷ" என்கிறபடியே இவ்வர்த்தம் தேவர் அழ காலே பிறந்த பின்பு. அந்த ஸுக்ருதம் எனக்குத் தேவர் திருவடிகளே.

ஜந்மாஞெரஷ்வி—அழகைக் காட்டி மீட்டதுவும் ஜந்மாந்தரங்களில் ஒரு ஸுக்ருத விசேஷம் உண்டாய் அதன் பலமாலோ வென்னில், விஷய ப்ரவணரை மீட்கைக்கு ஒரு ஸுக்ருதாபேக்ஷை இல்லாமையாலே அதுவும் வேணுவதில்லை. "என்ன வினை நடுவே வந்துய்யக் கொள்கின்ற நாதனை" (திருவாய் 1-7-5) என்று ஆழ்வார் அரு ளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவிறே.

யெந க-ஸ்யெந ஸஹ்திம் மஹ்ாதி—ஸத் கதி என்கிறது விலக்ஷணமான ப்ராப்யம். அதாவது, "யொமாநாம் வாஸம் ஸிஷம் வாஸம் தெ வஷம் விஷ்ணு:" என்கிற பரம பதம். "யெந க-ஸ்யெந ஸஹ்திம் மஹ்ாதி தஸ்ய க-ஸ்யஸ்ய நிமித்தம் ஜந்மாஞெரஷ்வி க்ஷத்ராதிகஜோதிநாகி ஜெ நாவஹி" என்று அன்வயம். நிர்மந பேதத்திலே "யெந உவாயெந ஸஹ்திம் மஹ்ாதி தஸ்ய தத்திராஸவ ஸ்ய க-ஸ்யஸ்ய ஹெதுஹூத உவாயம் ஜந்மாஞெரஷ்வி க்ஷத்ராதிகஜோ திநாஜெ நாவஹி" என்றபடி. ஸங்க்ரஹ பக்ஷத்தில் "வாஸவ-ஷஜ" என்கிற பதத்தினுடைய விவரணமாயிருக்கிறது.

(11) பரை, தேவ! ஸ்வாமிந்!, ஜெ—அடியேனுக்கு, யதிதம் விஜ்ஞாநம்-நீயே புகல் என்கிற யாதொரு ஜ்ஞாநமானது, ஸ்ராப்தம்—கிடைத்திருக்கிறதோ, யதிதம் ஸ்தாநம்—யாதொரு ஸ்திதியானது, ஸூஜிதம்—ஸம்பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, தஸ்ய—அவ்விரண்டுக்கும், வரிக்ஷய:—லோபமானது, ஜந்மாஞெரவி—ஜந்மாந்தரத்தி லும், சாஸிகி—உண்டாகா தொழியவேணும்.

பெருப் பேறு பெற்றதாக நினைத்துச் சொன்னபடி. ஆக இதனால் அஜ்ஞாந மூலமாயும் அவிச்வாஸ மூலமாயும் உபாயாந்தர பரிக்ரஹம் வாராதபடி நின்னருளே புரிந்திருக்கி றேன் என்றதாயிற்று. இங்கு, தத்வ ஜ்ஞாந ஸம்பாதநம் பூர்வ க்ருத்யம். பூர்வ க்ருத்ய விகலன் அதிகாரி யல்லன் என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படியே சரணாகதியின் அதிகார மான தத்வ ஜ்ஞாநமும் மஹாவிச்வாஸ ரூப ப்ரதாநாங்கமும் சொல்லப்பட்டன.

விஜ்ஞாநஸித்யாதி—ப்ராப்ய ப்ராபகங்களும் அதுக் கடியான ஸுக்ருதமும் நாமே யாகிலும் உபாய பூதனான நான் மேல் செய்ய வேண்டுவ தென்னென்னில், பிறந்த விஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாந மடியாகப் பிறந்த அத்யவஸாயமும் நசியா தொழியப் பெறில் "பொ மா நாம் வாஶம் விஷ்ணும் வாஶம் தெ வடம் விஷ: ।" என்கிற ப்ராப்ய பூமியிலே போகவும் வேண்டா, பயாவஹமான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியும் வேண்டா, எனக்கு என்று மொக்க இதுவே அமையும் என்கிறது.

"விஜ்ஞாநம்—விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநம்; ஸர்வாதிகமான ப்ராப்ய விஷயமாகவும் ஸர்வாதிகமான ப்ராபக விஷயமகவும் பிறந்த ஜ்ஞாநம். ப்ராப்யங்களில் பகவத் ப்ராப்திக்கு அவ்வருகா யிருப்பதொரு ப்ராப்யமில்லாதாப் போலே ஸாதநங்களிலும் ஸித்தோபாயத்துக்கு அவ்வருகா யிருப்பதொன்றில்லையிறே.

யதிஷம் ஜ்ஞாநம்—ப்ரமாண ஸித்தமுமாய் ஹ்ருதய கமலத்திலே ஸந்நிஹிதமுமாய் இருக்கிற ஜ்ஞாநம். வேதாந்தங்களிலே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் ஈச்வரனே யென்று ப்ரஸித்தமிறே. "ஞூநஷயெ:" (தை. ஆ) என்றும், "ஶவொாவெ வஸ:" (தை. ஆ) என்றும், "வலவுமாஸஸவஊஶவஸ:" (சாந். 3. 4. 2) என்றும் ப்ராப்யமாக ப்ரஸித்தமிறே. "யொ ப்ரஹ்மாணம் விஷயாதி வூவஷம்" (ச்வே. 6) என்று தொடங்கி "உஊஉக்ஷ வெஷுயஶ ணஉஹம் ப்ரபஷெ" என்றும், 'தஹ்மாஞாஹஷெஷாம் தவஸா உதிரிக்தமாஹு:" (தை. நா.) என்றும், "ஸ்ஷஹெஷுவா நடியாதி" (தை. ஆ.) என்றும் உபாயமாகவும் ப்ரஸித்தமிறே. ப்ராப்தம்—ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கும் ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கும் உட்பட உன்னாலே ப்ராபிக்கப்பட்டது.

யதிஷம் ஹ்ராந ஊஜிஷதம்—ஸ்தாநம் என்று ஸ்திதி அதாகிறது, இந்த ஜ்ஞாந விஷயமான அத்யவஸாயம்; "யதிஷம்" என்று ப்ரதேசாந்தரத்தில் ப்ரஸித்தியையும் ஸ்வஹ்ருதய ஸந்நிதியையும் சொல்லுகிறது. "வஹ்வவஸாயா ஷுரதெ ப்ரஹ்மஞாவஸாஷயதி தத்பரம்" என்னக் கடவதிறே. "நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு" (திருவாய் 5.10. 11) என்றாரிறே ஆழ்வாரும். ஊஜிஷதம்—பகவத் ப்ரஸாத ஸித்தமாகையாலே ஜ்ஞாநத்தை ப்ராப்தமென்கிறது. அதிகாரி விசேஷணமாய் ஈச்வரனை அர்த்தித்தே நாம் புருஷார்த்தமாகப் பெற வேண்டுவது ஒன்றாகையாலே அத்யவஸாயத்தை ஆர்ஜிக்கப்பட்ட தென்கிறது.

ஜந்மாந்தரெஷவி—என்கிற இத்தால் இந்த ஜ்ஞாநாத்யவஸாயங்கள் ஸித்தித்தால் 'இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றேன்' என்கிறபடியே ஜந்மாந்தரம் அநுவர்த்தித்தாலும் பாதகமில்லை யென்கிறபடி.

ஷ—மஷதாவவி ஜாதாயாம் ஸ்வத்தொ மெ உஹொாயு: ।
யதி நாஶம் ந விநெத தாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸஷா ॥ 12.

ஜந்மாந்தரெஷவி—இஜ்ஜந்மம் நசித்தாலும் இந்த ஜ்ஞாநாத்யவஸாயங்கள் நசியாதொழிய வேணுமென்கிறது. இத்தைப் புருஷார்த்தமாக அபேக்ஷிப்பாரைக் கண்டறியோமே என்ன; மெ—எனக்கு இதுவே புருஷார்த்தம். தாந்தாம் அர்த்தித்ததன்றோ புருஷார்த்தமாவது. ஷெவ—அர்த்திப்பார் உண்டானாலும் நாம் புருஷார்த்தமாக்க் கொடுத்துப் போருவதென்றன்றோ என்ன, ஷெவ—ஸம்ஸாரிகளைப்போலே என்னைக்கொண்டு அறியாதொழிய வேணும். லீலாரஸம் அநுபவிக்கைக்கு விஷய பூதர் ஸம்ஸாரிகள் அன்றோ?

தஸ்ய—ஜ்ஞாநாத்யவஸாயங்களுக்குண்டான ஐக கண்ட்யத்தாலே ஏக வசநத்தாலே சொல்லுகிறது. வரிக்ஷயொ ஊஹமெஷ—ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிக்ஷயமாகிறது விஸ்ம்ருதி; அத்யவஸாயத்துக்குப் பரிக்ஷயமாகிறது விநாசம். ஜ்ஞாந விஸ்ரம்பங்களுக்கு விஸ்ம்ருதி விநாசம் இன்றிக்கே ஒழியவேணு மென்கிறது.

கீழ், பரமபதத்தே கொடு போகவேணுமென்று அபேக்ஷித்தும், பயாவஹமான ஸம்ஸாரத்தைத் தவிர்த்துத் தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தும் வைத்து, ஜ்ஞாநாத்யவஸாயங்களே அமையும் என்றேனென்றது இவற்றினுடைய ரஸ்யதையாலே. உபகார ஸ்ம்ருதியாலே ஆசார்யன் பக்கல் பிறந்த போக்யதாதிசயத்தாலே "தேவுமற்றறியேன்" (கண்ணி. 1-2) என்னப் பண்ணிற்றிறே. ஸம்ஸாரிகளைத் தர்சித்தால் ஜ்ஞாநாத்யவஸாயங்கள் முக்த ப்ராப்ய ஸ்தலம் போலேயிறே இருப்பது, "மேலால் பிறப்பின்மை பெற்று அடிக்கடி கீழ்க்குற்றே வலன்றும் மறப்பின்மையான் வேண்டும் மாடு" (பெ. திருவ. 58) என்னும் ஆழ்வாருடைய வார்த்தைக்கும் அடி இதுவிறே.

ஸங்க்ரஹ பக்ஷத்தில் இச்லோகம் நமொ என்கிற பதத்தை ஸ்மரித்துக் கிடக்கிறது.

(12.) பதவுரை. ஸ்வத்த:—தேவரீரிடத்தில் படிந்திருக்கிற, மெ—அடியேனுடைய, உஹொாயு:—மனோரதமானது, ஷமஷதள ஜாதாயாமவி—மரணதசை நேர்ந்த

---

12. ஷமஷதாவவி—இப்படி ஜ்ஞாந விச்வாஸங்களை அபேக்ஷித்தது போதுமோ? ப்ரதிகூலாசரணம் செய்யாதொழியவேண்டாவோ? 'நாவிரதொ ஷுஶ்சரிதாத்' என்று ப்ரதிகூலாசரணம் செய்யுமவன் உபாய நிஷ்டனானாலும் ப்ரஹ்மத்தை யடையமாட்டா னென்று கடவல்லியில் சொல்லவில்லையோ? என்கிற சங்கையைப் பரிஹ

அளவிலும், நாசம் ந விந்தேத யதி — அழியாதிருக்குமேயாகில், தாவதா — அவ்வளவாலே, ஸதா — எப்போதும், க்ருதீ அஸ்மி — க்ருத க்ருத்யனாக நின்றேன்.

துர்கதாவபி ஜாதாயாம் — துக்க ரூபமான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியும் ஸுக ரூபமான தேச ப்ராப்தியும் வேண்டா. அதிகாரி விசேஷணமான ஜ்ஞாந விஸ்ரம்ப ஸித்தியாலே புருஷார்த்தம் தலைக்கட்டிற்றோ? இன்னும் "ஜந்மாந்தரேஷ்வபி" என்று பகவத் ப்ராப்தி விரோதியான ஜந்மத்தை அநுமதி பண்ணுகையும் விருத்தமன்றோ? என்னில், கீழ் அபேக்ஷித்தவை ஒன்றும் வேண்டா; ஸம்ஸாரியுமாய், அது தன்னிலும் துர்க்கதியுமாய் செல்லாநிற்கிலும், தேவர் திருவடிகளில் உபாயோபேயங்கள் முதலான ஸகல லாபங்களும் கிடையாதே மநோரத மாத்ரமேயானாலும் ஸ்வவசர் போலே என்றுமொக்க க்ருத க்ருத்யனாக நின்றேன் என்கிறது.

துர்கதாவபி ஜாதாயாம் — துர்க்கதியாவது, மநஸ்ஸை யொழிய இதர கரணங்கள் உதவாத தசை அதாகிறது. அசக்தியாலே "ஐயார் கண்டமடைக்கிலும்" [திருவாய் 2-9-3] என்கிற உத்க்ரமண தசையிலும் ஸ்வாபத்தாலே பாஹ்ய கரணங்கள் அடங்க உபஸம்ஹ்ருதமான ஸ்வப்ந தசையிலும் இத்தசையிலேயாய்ச் செல்லாநின்றாலும். த்வத்கத: — ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளெல்லாம் தனித்தனியேயாக பரமமான தேவர் வடிகளிலே அடையப்பட்ட மநோரத மாத்ரமென்கை.

மே மநோரத: — இழிந்த துறையிலே சபலனுமாய் அவ்வருகுபோக க்ஷமனன்றிக்கே இருக்கிற என்னுடைய மநோரதம். மநோரதமாவது — அபேக்ஷிதமான புருஷார்த்தம் ஸித்தியாதொழிந்தாலும், அதில் நசையாலே அவற்றை எண்ணு நிற்கை. ஸித்தியின்றிக்கே இருக்க மநோரத மாத்ரமே புருஷார்த்தமாகக் கூடுமோ

ரிக்கிறது 'துர்கதாவபி' என்கிற ச்லோகம். 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' என்றும் 'தஞ்சமாகிய தந்தைதாய்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வ பந்து வர்க்கமும் ஸர்வஸ்வமும் தேவரீரேயென்று நெஞ்சு செல்லாநிற்க, பாபாசரணத்தில் ப்ரவ்ருத்தியுண்டாகுமோ? அப்படி உண்டானாலுமென்றபடி. இங்கு 'கதி' சப்தம் ப்ரவ்ருத்தி வாசியாய், பாபாசரணத்தை 'துர்கதி' சப்தம் சொல்லுகிறது. அப்படியே பாபத்தில் ப்ரவ்ருத்தி உண்டானாலும் கீழ்ச் சொன்னபடியே நெஞ்சு தேவரீரிடத்தில் நிலை நிற்குமாகில் அடியேன் அதுகொண்டு க்ருதார்த்தனாவேனென்றபடி

அதாவது: 'அபிசேத் ஸுதுராசார:' என்றும் 'க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா' என்றும் இரண்டு ச்லோகங்களில் ஸ்ரீகீதாசார்யன் சொன்னபடியே சீக்ரத்தில் பாப ப்ரவ்ருத்திகளொழிந்து தர்மாத்மாவாகி விடுவேனென்றபடி. அன்றிக்கே 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்றபடியே ஒருவன் ஈச்வரனிடத்தில் சற்று நெஞ்சை

வென்னில், ஊர்வசியோடே அநுபவித்துப் புண்ய க்ஷயத்தாலே விச்லேஷித்துப் போந்தவனுக்கு வேறு சில விஷயங்களை அநுபவ யோக்யமாக்கினாலும் அவற்றில் நெஞ்சு செல்லாதே அவள் தன்னையே நினைத்திருக்கை புருஷார்த்தமாமாப்போலே இதுவும் கூடும்.

அவிலக்ஷண விஷயத்தில் போகங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணவிஷயத்தில் மநோரத மாத்ரமே ரஸிக்குமிறே. பகவத் விஷயத்தில் மநோரதமாவது, "பிதா த்வம் மாதா த்வம்" [ஸ்தோ. ர. 60.] என்கிறபடியே ஸர்வ வித பந்துவும் அவனே யாகவேணுமென்றும், "உண்ணும் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம்" [தி. வாய் 6. 7. 1] அவனே யாகவேணுமென்றும், அவனைப் பெறுகைக்கு உபாயம் அவனே யாகவேணு மென்றும் இவையிறே.

யதி நாசம் ந விந்தேத — இம்மநோரதம் விஷயாந்தர ஸம்ஸர்க்கத்தாலே விச்சேதத்தை அடையாதாகில். 'யதி' என்கிறது விஷயாந்தரங்கள் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற ஸம்ஸாரத்தில் பகவந் மநோரதத்துக்கு விச்சேதமின்றிக்கே யொழிகையாகிற இது கிடைப்பதொன்றன்றிறே. ஒரு தேச லாபத்தாலே பந்த ஸுகஸித்தியோபாதியும், ஸாம்ஸாரிகமான துக்க நிவ்ருத்தியோபாதியும், ஜ்ஞாந ஸித்தியோபாதியும், இம்மநோரத ஸித்தியும் பகவத் ப்ரஸாதாயத்தம் என்று கருத்து.

தாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸதா — இம்மநோரத மாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாக நின்றேன், என்று மொக்க க்ருத க்ருத்யனாக நின்றேன்; ஸ்வஸ்த சரீரனான போதோடு ருக்ண சரீரனான போதோடு வாசியற. "ஸுஷுப்தோ வா ப்ரயாதோ வா திஷ்டேத் யத்ர க்வசித்ர வா" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்திதி சயநாத்யவஸ்தா விசேஷங்களைத்தானாகில், அவனுக்கு அநுதினமும் ஆபத்துக்கள் ஸம்பவிக்குமே. அவ்வாபத்துக்கள் நேர்ந்தால் அவற்றை அநுபவிக்க முடியாததனாலும், விபரீதர்கள் வாழ்ந்திக் காண்பதாலும் மதி மயங்குமே. அப்போது ப்ரதிகூலங்களில் ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகலாமாகையினால் அதை நினைத்து இங்கு 'துர்கதாவபி' என்கிறது. ஆபத் காலங்களிலுமென்றபடியால் இதை நினைத்தன்றோ 'ஸர்வாவஸ்தாகதஸ்யாபி மயி அஸ்து ஸதா மதி:' என்று விபீஷணாழ்வான் வரம் கேட்டுக்கொண்டது. அநேக விதமான ஆபத்துக்கள் நேர்ந்த காலத்திலும் எனது மநோரத மெல்லாம் தேவரீர் விஷயத்தில் பூர்ணமாகப் பலித்திடும்படி க்ருபை பண்ணினால் அப்போது க்ருதார்த்தனாவேனென்றபடி. நெஞ்சால் நினைத்தபடியெல்லாம் ஸர்வேந்த்ரியங்களாலும் அநுபவிக்கப் பெற்றபோதிறே மநோரதம் ஸபலமாவது.

அன்றிக்கே, ஆபத் காலத்திலும் தேவரீரிடம் வைத்த நெஞ்சு மட்டும் நாசபடாதிருந்தாலும் அடியேன் அதுகொண்டு உஜ்ஜீவித்து விடுவேனென்றுமாம்.

ந காம கலுஷம் சித்தம் மம தே பாதயோஸ்திதம் ।

காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம் ॥ 13.

ளோடு ஜந்மாந்தரங்களோடு வாசியற ப்ராப்ய ஸித்தியிற்போலே இம் மநோரத ஸித்தி மாத்ரத்தாலே க்ருத க்ருத்யனுகா நின்றேனென்கை. கீழ் ச்லோகத்தில் ப்ராப்ய ஸித்தி யில் ஸாரஸ்யம் போலே ஜ்ஞாநமாத்ரமே ரஸிக்கு மென்கிறது. இதில் அந்த ஸித்தியும் வேண்டா, தத்ஸித்யர்த்தமான மநோரத மாத்ரமே அமையுமென்று அந்த ஸாரஸ்யத்தினுடைய எல்லையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்மர்த்தவ்ய விஷய ஸாரஸ்யமிறே ஸ்ம்ருதிக்கு ஸாரஸ்யம். ஆகையாலே ஸ்மர்த்தவ்ய பகவத் விஷய ஸாரஸ்யத்தினுடைய அவதி யில்லாமையைச் சொல்லிற்றாய்த்து. "நினைந்தெனுள்ளே நின்று நெக்குக்கண்கள் அசும் பொழுக நினைத்திருந்தே சிரமந் தீர்ந்தேன் நேமி நெடியவனே". [பெரி ஆழ் தி. 5. 4. 8] என்று பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்ததற்கு முதல் இதுவேயிறே.

"நாஹம் வந்தே தவ சரணயோர் த்வந்த்வமத்வந்த்வஹேதோ꞉ ... வுரத்த வுரத்தயெ । யஞாயதெர ஸுஷுயதெ விநஷெ தத்விஜயாநஞ ஷிஹரு தொ ந வெது ॥ ஸவம் உநயெ... ஜஸ... ஹி வொ உயுந... வுரத்தயெட்வமூர꞉ । உயாவரொக்ஷம் ஹஜதா திரொஹிதம்... ஊஹ-ஹ தத்வியம் விப்யா꞉ ॥ ந வாரயெஹம் நிரவத்ய ஸம்பந்ஜாம்... ஸாய கூரதஷம் விஸயாயாஷாவி வ꞉ । யா ஊ ஹஜநு... ஸூம்வ... ஸம்வூரஷூ தக்ஷ வு தியாத ஸாய-நா ॥" என்றிறே சேஷி வார்த்தையும்.

(13). ப—ரை. தெ—உன்னுடைய, வாதயொ꞉—திருவடிகளில், ஸ்திதம்—பொருந்தி யிரா நின்றுள்ள, மம சித்தம்—அடியேனுடைய மநஸ்ஸானது, காம

இந்த ச்லோகத்தில் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம் என்கிற அங்கம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

(13.) இப்படி 'ஸ்துதொ ... ' என்கிறது ஸம்பாவிதமோ? அநாதி காலமாய்க் காம ஸுகங்களையே மநோரதித்திருந்த மநஸ்ஸை ஈச்வரவிஷயத்தில் மநோரதிக்கும்படி செய்ய முடியுமோ? 'ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோ ஜ்ஞாந ஸமா

கலுஷம் ந—வேறொரு ஆசையினாலே கலங்குகிறதன்று; ஸர்வஜந்மஸு—எல்லா ஜந்மங்களிலும், வைஷ்ணவத்வம் து கேவலம்—உனக்கு அடிமைப்பட்டு இருக்கையை மாத்ரம், காமயே—விரும்புகின்றேன்.

ந காமகலுஷமித்யாதி—இச்லோகத்தால் நான் உனக்கேயா யிருக்கும் பார தந்த்ர்ய சுகமே எனக்கு ப்ராப்ய மென்கிறது. கீழே பரம பதத்தை ப்ராப்யமென்றும் ஸம்ஸார பயத்தைப் போக்கித் தரவேண்டு மென்றும் இவையொன்றும் வேண்டா, ஜ்ஞாநமே அமையுமென்றும், அதுதானும் வேண்டா மநோரதம் மாத்ரமே அமையுமென்றும், ப்ராப்ய விரோதியான ஜந்மத்தை அநுமதி பண்ணியும் இப்படி வ்யாஹத பாஷணம் பண்ணிற்றென். ஒன்றே புருஷார்த்தமாக நிர்ணயித்து அபேக்ஷிக்க வேண்டாவோ? என்னில், அவை வ்யாஹத பாஷணமல்ல. அடிமைக்கு ஏகாந்த தேசமான பரம பதத்தை ஆசைப்பட்டேன். அடிமைக்கு விரோதியென்று ஸம்ஸாரத்தை வேண்டாமென்கிறது. உன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே த்வத் விஷய ஜ்ஞாநமே அமையுமென்றேன். ஜந்மத்தை இசைந்ததும் ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸாரஸ்யாதிசயத்தாலே; இவையெல்லாம் ப்ராஸங்கிகம். முதலிலே "நமஸ்தே" என்று சொன்ன பாரதந்த்ர்ய ஸுகமே எனக்குக் காமவிஷய மென்று புருஷார்த்தத்தை நிர்ணயித்துத் தலைக்காட்டுகிறது.

தே பாதயோ꞉ ஸ்திதம் மம சித்தம் ந காமகலுஷம்—நிருபாதிக சேஷியாய் நிரதிசய போக்யனு யிருந்துள்ள உன்னுடைய திருவடிகளிலே ஸ்திதமான என்னுடைய சித்தம் வேறொன்றை ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாக நினைத்துக் கலங்குகிறதன்று. 'ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ" என்கிறபடியே நான் இருந்த விடத்தே வந்து முகம் காட்டி ருசியைப் பிறப்பித்துப் புதா நிறுத்தினபடியாலே நிருபாதிக சேஷித்வமும் நிரதிசய போக்யத்வமும் எனக்கு அநுபூதமிறே.

ஸ்திதம்—ஸம்ஸ்திதம்; 'யுஸ்தாஸி" [அஷ்ட-3-7-ப்ர] என்கிறபடியே வந்தேறியன்றிக்கே "ம... உவாமத꞉" [ரா-கி 4-12] என்கிறபடியே அழகுக்குத் தோற்றிழிந்த என்னுடைய நெஞ்சாகையாலே விஷயாந்தரம் கண்டு போருவதொன்று அன்றென்கை.

யிஹி꞉ । நராணாம் க்ஷீண பாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி꞉ ப்ரஜாயதே'—என்கிறபடியே ஆயிரம் ஜந்மங்களில் அருந்தவம் புரிந்தவனுக்கன்றோ மநஸ்ஸானது பகவத் பக்தி யோக்யமாவது என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறது. (ந காமகலுஷம் சித்தம்) என்று அநாதி காலமாக என்னுடைய மநஸ்ஸானது காம பரவசமாகப் போந்தபடியினாலே தேவரீருடைய திருவடிகளை நினைக்காமல் போய் விட்டது. ஆனாலும்

இத்த²ம் ஸ்துத்யா ஸ்துத்வா தே³வம் தி³நே தி³நே ।
கிங்கரோ(அ)ஸ்மீதி சாத்மாநம் தே³வாயைவம் நிவேத³யேத் ॥ 14

ஜிதம்—"என் மனனே" [தி.வாய்-1-1-1] என்னுமாப்போலே நெஞ்சினுடைய பவ்யதையைக் கண்டு உகக்கிறான்.

வைஷ்ணவத்வம் தே—'தே' சப்தத்தாலே அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிறது. வைஷ்ணவத்வமாவது, பகவத் பாரதந்த்ர்ய ஸுகமாதல் ததநுகூல வ்ருத்தியாதல். "ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்³த்⁴வாநந்தீ³ ப⁴வதி" [தை. உப.] "ஸுக² ஸம்ஸாரம்" என்றும் "யத்³ யத்³ யாதா மஹ்யதி தத்தத் ஸஹ மஹ்யதி", "ஓமாயாஹ்லாதக உத³ந்தமேவ" [பரம ஸம்ஹிதா] என்னும் வேதாந்தங்கள் பாரதந்த்ர்யத்தையே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லிற்றெனவிறே. "குருஷ்வ மாநுசரம்" [ரா. ஆ. 31 22] என்னக் கடவதிறே.

14. பதவுரை. இத்த²ம்—இவ்வாறாக, ஸ்துத்யா ஸ்துத்வா—இந்த ஸ்தோத்ரத்தால், தே³வம்—எம்பெருமானை, தி³நே தி³நே—நாள்தோறும்

186784

இனிமேல் பல பிறவி பிறந்தாலும் மறுகாலின்றி மாயோ னுனக்கே யாளாகி அடிமையெய்யவே நான் ஆசைப்படுகிறேன் என்கிறான்.

அன்றிக்கே, 'தவாஸ்ரு தஸம்ஹ்ருதிம்' என்கிறபடியே தேவரீர் திருவடியின் போக்யதையைக் கண்டநுபவித்த என்னுடைய மநஸ்ஸானது இனிமேலும் காம கலுஷமாக ஆருமோ? அம்ருதத்தை அநுபவிக்குமவன் கூழுண்ண ஆசைப்படுவனோ? இப்படித் தேவரீர் திருவடியின் கீழ் வழுவிலா வடிமை செய்து வாழப் பெற்றால் பிணி பசி மூப்புத் துன்பங்களைத் தரும் பிறவிகளும் அடியேனுக்கு அபிமத மென்கிறான்.

இங்கு, 'காம்யே வைஷ்ணவத்வம் தே' என்கிற இதனால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப ரூபமான ப்ரபத்யங்கம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

(14.) இப்படி, 'அஹம் ஸ்ம்ருதோஸி' என்றாரம்பித்து ஆறு ச்லோகங்களினால் 'ஜிதந்தே' மந்த்ரத்தில் ஸங்க்ரஹமாகச் சொல்லப்பட்ட சரணாகதியினுடைய அங்க பஞ்சகங்களும் அதிகாரமும் பரக்க நிரூபிக்கப் பட்டன.

மேல் நிகமநார்த்தமான 'இத்த²ம் ஸ்துத்யா ஸ்துத்வா' என்கிற ச்லோகம், ஜிதந்தே மந்த்ர ஸம்க்ஷிப்தமான ஸமர்ப்பணத்தையும் அதற்கு பலமான பரிபூர்ண பகவதநுபவ ஜநித கைங்கர்யத்தையும் ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தை நிகமநம் பண்ணுகிறது. 'இத்த²ம் ஸ்துத்யா ஸ்துத்வா......இதி' என்று செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய்,

ஸ்ரீ வை. ஸி. ஸபை
மஹாஸங்க வரவு செலவு.

சென்ற சித்திரை மீ மதுராந்தகத்தில் நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தின் உபயோகத்திற்காகப் பின் வரும் ஸஜ்ஜநங்கள் த்ரவ்ய ஸஹாயஞ் செய்தனர்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஸ்ரீ அழகிய ஸிங்கர்	...	ரூ.	50
ஸ்ரீ. உப. ஸி. வி. வெங்கடரமண அய்யங்கார் ஸ்வாமி எம். எல். ஸி. (கோயமுத்தூர்)	... ...		100
,, வேலூர் சின்னஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி மூலம் செங்கற்பட்டில் வசூல்			50
,, ராவ்பகதூர் எஸ் வரதாச்சாரியர் ஸ்வாமி, மைலாப்பூர்	...		25
,, பி. என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, கோயமுத்தூர்	...		15
,, கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, மைலாப்பூர்	...		5
,, கெ. பாஷ்யமய்யங்கார் ஸ்வாமி, மைலாப்பூர்	...		5
,, பி. என். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி, மைலாப்பூர்	...		3
,, பி. எ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், என்ஜினியர், திருவல்லிக்கேணி	...		2
	...		255

இதன் செலவு விவரம் பின் வருமாறு

பண்டிதர்களுக்கு ஸம்மாநம்	...	ரூ.	178
பண்டிதர்களுக்கு பிரயாணச் செலவு	...		49
போட்டோ	... ...	...	20
மஹாஸங்கம் சம்பந்தமான இதர செலவு	...	...	13
		...	255

இது தவிர மஹாஸங்கத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளின் ஸௌகர்யார்த்தம் ததீயாராதநம் முதலிய ஸகல ஸம்விதாநங்களையும் ஸத்கார ஸபையார் விசேஷித்து ஏற்பாடு செய்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ வை. ஸி. ஸபை சந்தா வரவு.
(வி பி மூலம் வரவு)

ஸ்ரீ. உ. வே. வி. ராமாநுஜாசாரியர், திருப்பாப்பிலியூர்	3	0	0
,, டி. ராஜகோபாலாச்சாரியர், செங்கல்பட்டு	3	0	0
,, கரசங்கல் வேணுகோபாலாச்சாரியர், சென்னை	3	0	0
,, இ. கே. அனந்த சர்மா, எழும்பூர்	3	0	0
,, பச்சையப்பன் கலாசாலை, சென்னை	3	0	0
,, எஸ். வெங்கடாசலம் பிள்ளை, புரசவாக்கம்	3	0	0
,, எ. திருவேங்கடாச்சாரியர், புரசவாக்கம்	3	0	0
,, நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், புரசவாக்கம்	3	0	0
,, கே. சபாபதி பிள்ளை, கருங்காலிப்பாளையம்	3	0	0
,, டி. எம். நரசிம்மாசார்யார், ஈரோடு	3	0	0
,, எம். துரைசாமி அய்யங்கார், சென்னை	3	0	0
,, வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், மாயவரம்	3	0	0
,, வி கே. சேஷ அய்யங்கார், ராயப்பேட்டை	3	0	0

,,

ஸ்ரீ. உ. வே. ஆர். சௌரிராஜ அய்யங்கார், கன்னிலம்	3	0	0
,, என். நரஸிம்மாசாரியர், சௌக்கார்பேட்டை	3	0	0
,, எல் ராஜகோபாலாச்சாரியர், லாலாபேட்டை	3	0	0
,, என். கே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,, வி. டி. சடகோப அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,, கே. வி. ராமஸாமி அய்யங்கார், குளித்தலை	3	0	0
,, என். வி. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், பார்க்டவுன்	3	0	0
,, என். ரகுநாதஸ்வாமி அய்யங்கார், திண்டிவனம்	3	0	0
,, டி. ரங்கமன்னார் செட்டியார், சேத்துப்பட்டு	3	0	0
,, வி. எஸ். நரஸிம்மாச்சாரியர், நுங்கம்பாக்கம்	3	0	0
,, எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், நுங்கம்பாக்கம்	3	0	0
,, எ. வி. பத்பநாப பிள்ளை, அரியூர்	3	0	0
,, டி. இ. சடகோபாசாரியர், கூடலூர்	5	0	0
,, சடகோபாச்சாரியார், பட்டுக்கோட்டை	1	8	0
,, வி. ராகவாச்சாரியர், பெல்லாரி	3	0	0
,, ஜி. கிருஷ்ணமாச்சாரியர், செங்கல்பட்டு	3	0	0
,, என். டி. ஸ்ரீராமாச்சாரியர், கூடலூர்	5	0	0
,, வி. கே. பொன்னுசாமி அய்யங்கார், திருச்சி	3	0	0
,, டி. சேஷ அய்யங்கார், கடூர்	3	0	0
,, வி. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாச்சாரியர், கூடலூர்	8	0	0
,, கே. வி. சேஷ அய்யங்கார், மைலாப்பூர்	3	0	0
,, எம். எ. ஸ்ரீநிவாஸ சாரியர், சிதம்பரம்	3	0	0
,, இளையாழ்வார் அய்யங்கார், ஓங்கோல்	3	0	0
,, பி. கோபால கிருஷ்ணபிள்ளை, பூலாம்பாடி	1	4	0
,, என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,, ஜி. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,, கே. சடகோப அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,, டி. கே. நாராயண அய்யங்கார், கீழ்ப்பாக்கம்	3	0	0
,, எ. பி. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார், சென்னை	3	0	0
,, அடயார் லைப்ரரி, சென்னை	3	0	0
,, எஸ். எஸ். லக்ஷ்மிநரஸிம்ம அய்யங்கார், ஸ்ரீராமஸமுத்திரம்	3	0	0
,, கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், மைலாப்பூர்	3	0	0
,, ஆர். ஆராவமுத அய்யங்கார், மாயவரம்	3	0	0
,, ரங்கஸ்வாமி நாயுடு, கடம்பரகோவில்	3	0	0
,, டி. /இ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யங்கார், திண்டிவனம்	3	0	0
,, வி. ராமாநுஜாசாரியார், திண்டிவனம்	3	0	0
,, பெருக வாழ்ந்தான் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் கும்பகோணம்	3	0	0
,, ராவ்பகதூர் என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்	5	0	0
,, ஆர். திருவேங்கடத்தய்யங்கார், நாகப்பட்டணம்	3	0	0
,, பத்மநாபாச்சாரியார், நாகப்பட்டணம்	3	0	0
,, எஸ். நீலமேகாச்சாரியார், கள்ளக்குரிச்சி	2	4	0
,, பி. ஜெ. ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், சருகார் பேட்டை	3	0	0
,, ஸ்ரீநிவாஸ நாயக்கர், சின்ன காஞ்சிபுரம்	3	0	0
,, கே. கோபாலாச்சாரியர், ஸ்ரீரங்கம	3	0	0
,, எஸ். வி. ரங்காச்சாரியார், ராமநாதபுரம்	5	0	0
,, டி. ராமாநுஜ அய்யங்கார், கரூர்	3	0	0
,, வி. வி. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார், வாலாஜாபாத்	3	0	0
,, கே. வி. குப்புசாமி அய்யங்கார், தர்மபுரி	3	0	0
,, ஆர். ராகவாச்சாரியார், கூடலூர்	3	0	0
,, வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,, நைனாச்சாரியர், ஸையார்	1	8	0

ஸ்ரீ உ. வே. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,, டி. ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,, டி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், மதுரை	5	0	0
,, என். ஆர். கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை	5	0	0
,, எம். எஸ். சுந்தரராஜய்யங்கார், தூத்துக்குடி	3	0	0
,, வி. ஆர், கிருஷ்ணமாச் சாரியார், கடலூர்	3	0	0
,, எஸ். ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,, கே. வரதாச்சாரியார், கும்பகோணம்	3	0	0
,, எம். ஆர். ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், வத்லகுண்டு	3	0	0
,, எஸ். ரங்காசாரியர், தஞ்சாவூர்	3	0	0
,, எ. எஸ். வரதராஜய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,, எஸ். ராமாநுஜாசாரியார், அரியலூர்	3	0	0
,, டி. எஸ் வைத்யநாத அய்யர், அரியலூர்	3	0	0
,, எ. நாராயணஸாமிராஜு, சிறுதவூர்	3	0	0
,, டி. கே நம்பி அய்யங்கார், மைலாப்பூர்	3	0	0
,, கே. கிருஷ்ணமாச்சாரியர், மைலாப்பூர்	3	0	0
,, பிள்ளை வானமாமலை ராமாநுஜதாஸர், மாரிக்குப்பம்	3	0	0
,, பி. என். வடமலை பாகவதர், பிக்ஷாண்டார்கோவில்	3	0	0
,, எஸ். கிருஷ்ணமாச்சாரியர், பஸவங்குடி	3	0	0
,, ஆர், நரஸிமா சாரியர், மல்லேச்வரம்	3	0	0
,, வி. ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், திருச்சி	3	0	0
,, டி. ரகுநாதஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,, எல். வி. சுந்தர வரதாச் சாரியார், சித்தூர்	3	0	0
,, கே. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், கோபிச் செட்டிப்பாளையம்	3	0	0
,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசாரியர், திருவரங்கம்	3	0	0
,, ஆர். நரஸிம்ம அய்யங்கார். மதுரை	5	0	0
,, வி ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கா, ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,, ஆர். ஆழ்வார் அய்யங்கார், பவானி	3	0	0
,, கே. பி. நரஸிம்மாசாரியர், கும்பகோணம்	3	0	0
,, டி. எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,, ராஜகோபால அய்யங்கார், குளித்தலை	3	0	0
,, கே. எம். ராமஸ்வாமி ரெட்டியார், சிக்கித்தாம்பூர்	3	0	0
,, டி. குமாரஸாமி செட்டியார், செவ்வாப்பேட்டை	3	0	0
,, டி. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், சேலம்	3	0	0
,, எம். பாலகோதண்டபாணி ஸேதுராயர், எனங்காடு	3	0	0
,, ரகுநாத அய்யங்கார், கல்லூர் கிராமம்	3	0	0
,, வி. துரைஸாமி அய்யங்கார், ஆரணி	3	0	0
,, ஆர். கிருஷ்ணய்யங்கார், செங்குரிச்சி	3	0	0
,, எம். வி. வரதய்யர், சேலம்	3	0	0
,, கே. சேஷ அய்யங்கார், சேலம்	3	0	0
,, வி. அனந்தாசாரியார், சேலம்	3	0	0
,, ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், மவுண்டுரோட்	3	0	0
,, டி. டி. சம்பத் குமாராச்சாரியார், சேலம்	3	0	0
,, பி. எஸ். ராகவாச்சாரியார், ஓமலூர்	3	0	0
,, எம். ராஜகோபால அய்யங்கார், கூடலூர்	3	0	0
,, வி. ஸ்ரீரங்கதீக்ஷதர், ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்	3	0	0
,, யுனிவர்ஸிட்டி லைப்ரேரி, எழும்பூர்	3	0	0
,, கே. நரஸிம்மாசாரியார், ஸைதாப்பேட்டை	3	0	0
,, பள்ளப்பாளையம் என். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், நரஸிம்மபுரம்	3	0	0
,, எம். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கரூர்	3	0	0
,, கே. பி. சேஷாத்ரி அய்யங்கார், சென்னை	3	0	0
,,			

உம்மிடி ராமய்யா செட்டி குருசாமி செட்டி கம்பெனி

நகை வர்த்தகர்கள்.

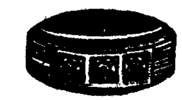

தொழிற்சாலை.

62, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு, சென்னை

காட்சி அறை.

25, சைனாபஜார் ரோட், மதராஸ்.

நம்பிக்கை.

நகைகள் நாணயமாகவும், நம்பிக்கையாகவும் செய்து கொடுக்கப்படும். தேவையில்லாத நகைகள் 8 நாட்களுக்குட்பட்டுக் கொண்டுவந்தால் பூராப் பணமும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். சவரன் பொன்னுக்கும் சீமை வெள்ளிக்கும் கியாரண்டி கொடுக்கப்படும். ஒரு முறை எங்களிடம் வாங்கியவர்களுக்கு அதன் உண்மை தெரியவரும்.

காட்லாக்குக்கு எழுதுங்கள்.

ஸ்ரீ. உ. வே.	கே. கோபால அய்யங்கார், பரமக்குடி	3	0	0
,,	என். ராஜகோபாலாச்சாரியார், மைலாப்பூர்	3	0	0
,,	கே. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், மேட்டுப்பாளையம்	3	0	0
,,	டி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், ஈரோடு	3	0	0
,,	வி. கே. ராமாநுஜாசாரியார், வளாபுரம்	3	0	0
,,	கே. வெங்கடரங்காசாரியார், ஹாஸன்	3	0	0
,,	எஸ் பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், சொக்கனூர்	3	0	0
,,	கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், ராஜாமடம்	3	0	0
,,	கே. எ [illegible]ங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், நாகப்பட்டணம்	3	0	0
,,	ஸ்ரீநிவாஸ ரங்காசாரியர், விழுப்புரம்	3	0	0
,,	ஸோஸலே ஸ்ரீநிவாஸா சாரியார், மைசூர்	3	0	0
,,	வி. நரஸிம்ம அய்யங்கார், நல்ல கவுண்டன் பாளையம்	3	0	0
,,	பி. எஸ். சக்ரவர்த்தியாசாரியார், ஆலங்குடி	3	0	0
,,	டி. வி. நீலமேகாசாரியர், கீழ்ப்பாக்கம்	3	0	0
,,	வி. கே. துரைஸாமி முதலியார் ஸகந்திராபாத்	3	0	0
,,	ஆர். வீரராகவாச் சாரியார், ஆமூர்	3	0	0
,,	பி. வரதராஜ அய்யங்கார், ஹோஸூர் (நாமக்கல்)	2	4	0
,,	பி. கே. கருடாசார், பங்களூர்	5	0	0
,,	வி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், ஆத்தூர்	3	0	0
,,	எ. டி. நரஸிம்மாசாரியார், சொரையூர் கிராமம்	3	0	0
,,	பி. வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார், சொரையூர்	3	0	0
,,	வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,,	அண்ணு அய்யங்கார், கெரூர்	3	0	0
,,	கே. வி. நரஸிம்ம அய்யங்கார், ஆத்தூர்	3	0	0
,,	எ. கோபால அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,,	பி. தேசிகாசாரியர், சேலம்	3	0	0
,,	எம். வீரராகவாச்சாரியார், சேலம்	3	0	0
,,	வி. ஆர். சேஷாத்ரி அய்யங்கார், கோயம்புத்தூர்	3	0	0
,,	கே. வி. கிருஷ்ண அய்யங்கார், தூத்துக்குடி	3	0	0
,,	ஜி. நாராயண அய்யங்கார், வெளிப்பாளையம்	3	0	0
,,	கே. டி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், பாளையங்கோட்டை	3	0	0
,,	கே. எஸ். பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், பாளையங்கோட்டை	3	0	0
,,	ஜெ. டி. பூவராகவ அய்யங்கார், மதுரை	3	0	0
,,	என். கிருஷ்ணய்யங்கார், திருவனந்தபுரம்	5	0	0
,,	ஆர். திருமலை தாதாசாரியார், ஜியார்ஜ்டவுன்	3	0	0
,,	எ. ஸவுரிராஜ அய்யங்கார், புதுப்புத்தூர்	3	0	0
,,	பி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், பங்களூர்	3	0	0
,,	வி. நரஸிம்ம அய்யங்கார், கோயமுத்தூர்	3	0	0
,,	ஆர். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், புதுக்கோட்டை	3	0	0
,,	டி. ஏ. தாதாசாரியார், கள்ளக்குரிச்சி	3	0	0
,,	கமலாபுரம் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்	3	0	0
,,	வெங்கடரங்காச்சாரியார், கீழையூர்	3	0	0
,,	ஆர். ராஜகோபாலாச்சாரியார், பாளையங்கோட்டை	3	0	0
,,	என். பத்மநாபய்யங்கார், திருவனந்தபுரம்	3	0	0
,,	எ. ராமஸாமி அய்யங்கார், ஸெகிந்திராபாத்	3	0	0
,,	கே. வி. ராமாநுஜாசாரியர், ஸைதாப்பேட்டை	3	0	0
,,	எ. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், அம்பா ஸமுத்ரம்	3	0	0
,,	டி. பி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், முத்துப்பட்டணம்	3	0	0
,,	பி. ரங்காசாரியார், ஸ்ரீரங்கம்	3	0	0
,,	எஸ். கோவிந்தஸாமி பிள்ளை, தஞ்சை	3	0	0

[குறிப்பு:—இடமில்லைமையால் இதர திருநாமங்கள் அடுத்த தீபிகையில் ப்ரசுரிக்கப்படும்.]

உங்கள் ஆரோக்யத்திற்குற்ற தோழன்

அமிருதாஞ்சனம்.

கீழ்க்கண்ட வியாதிகளுக்கு, ஆச்சர்ய நிவாரணி.

தலைவலி — இருமல்

நரம்புவலி — ஜளிப்பு

முதுகுவலி — நெருப்புக்காயம்

இடுப்புவலி — காயங்கள்

கீல்வாயு — சுளுக்குகள்

மற்றுமுள்ள வலிகளுக்கும் நோய்களுக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ,

பம்பாய். — மதராஸ்.

இது, சென்னை சுதேசமித்திரன் பிராஞ்சு அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு,
சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த சபை காரியதரிசியால் வெளியிடப்படுவது.